ПРОФЕСОР КРЕЙД

пізнавально-розважальний журнал
№6 (30) — червень 2007

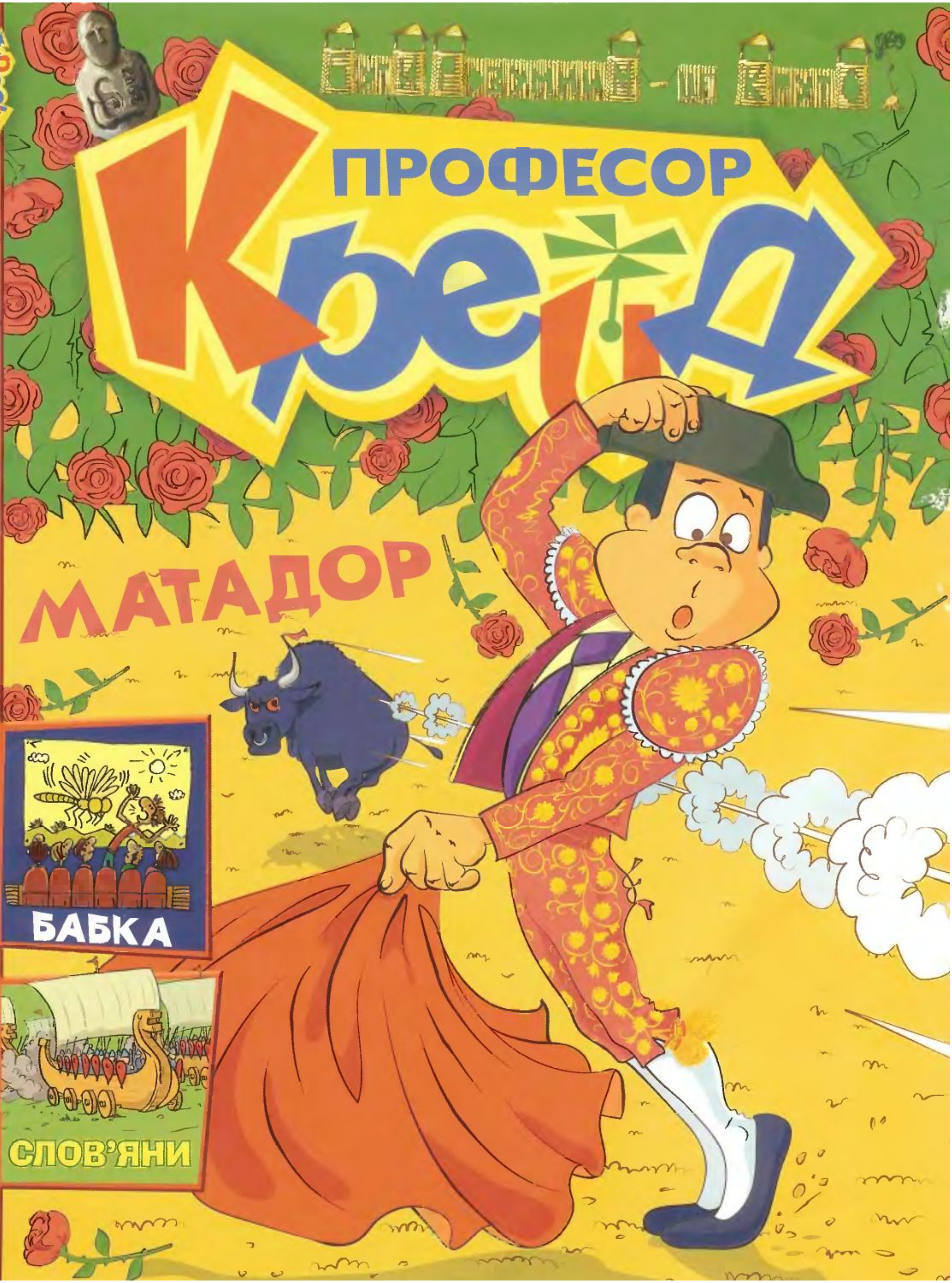
МАТАДОР
БАБКА
СЛОВ'ЯНИ

МІКРОМІСТО

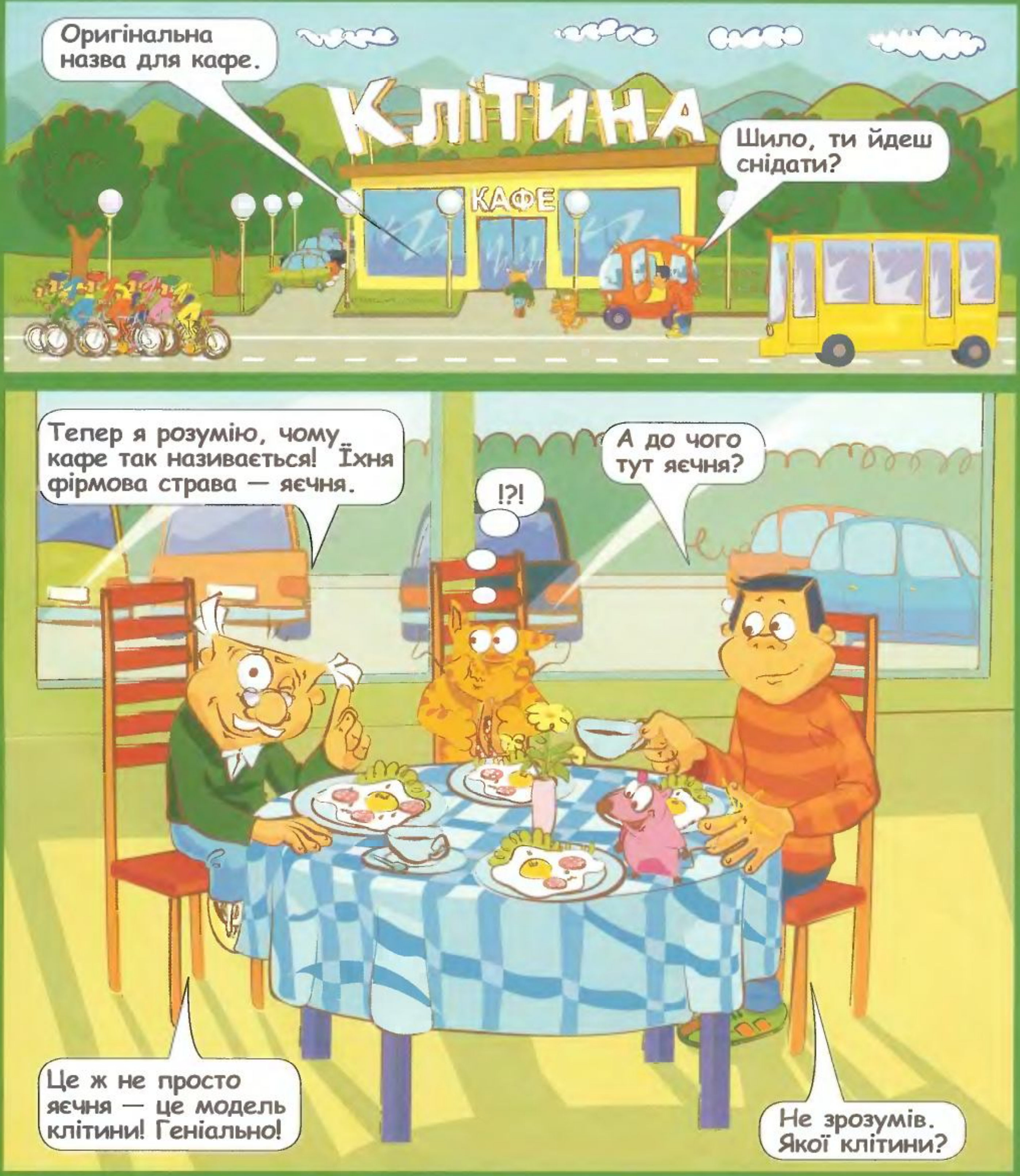
Оригінальна назва для кафе.
КЛІТИНА
КАФЕ
Шило, ти йдеш снідати?
Тепер я розумію, чому кафе так називається! Їхня фірмова страва — яєчня.
!?!
А до чого тут яєчня?
Це ж не просто яєчня — це модель клітини! Геніально!
Не зрозумів. Якої клітини?

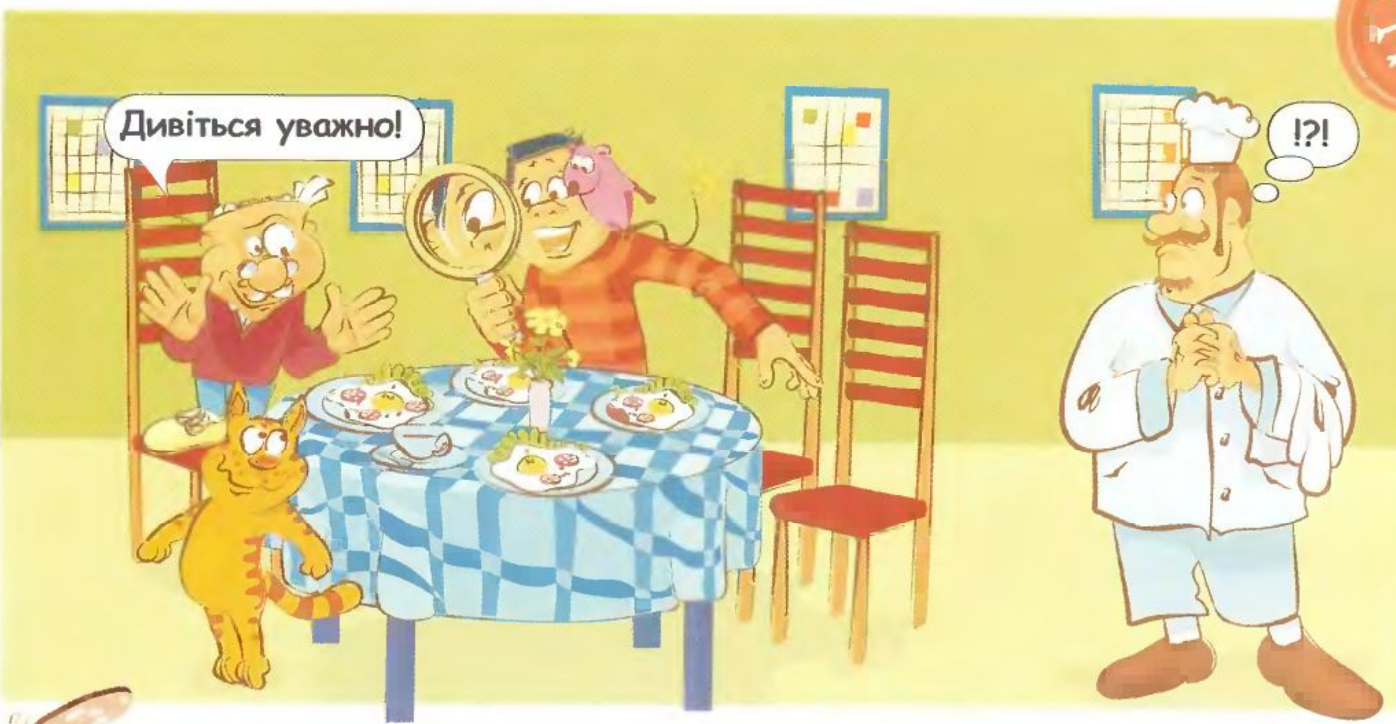
Дивіться уважно!
!?!

Однак ця чудова модель клітини має один недолік — вона пласка! Ніби карта, де всі об'єкти зображені контурами, умовно. Жива клітина швидше нагадує надуту кульку, наповнену водою. Тільки у клітині це рідина, що схожа на рідкий кисіль, або інакше — цитоплазма. У ній, ніби в підводному киселевому світі, й живе ціле мікромісто — клітина.

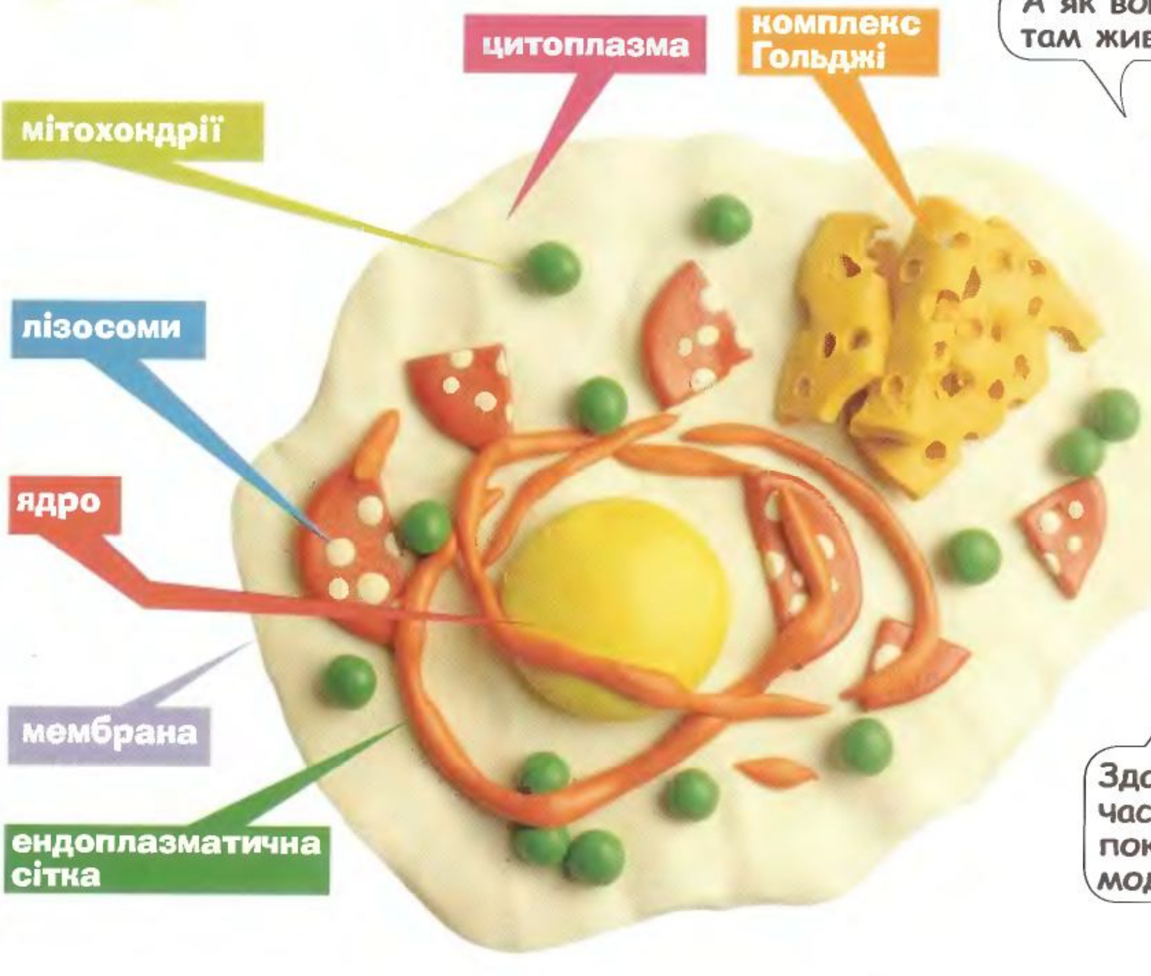
цитоплазма
комплекс Гольджі
мітохондрії
лізосоми
ядро
мембрана
ендоплазматична сітка

А як воно там живе?

Здається, настав час вам, професоре, показати власну модель клітини.

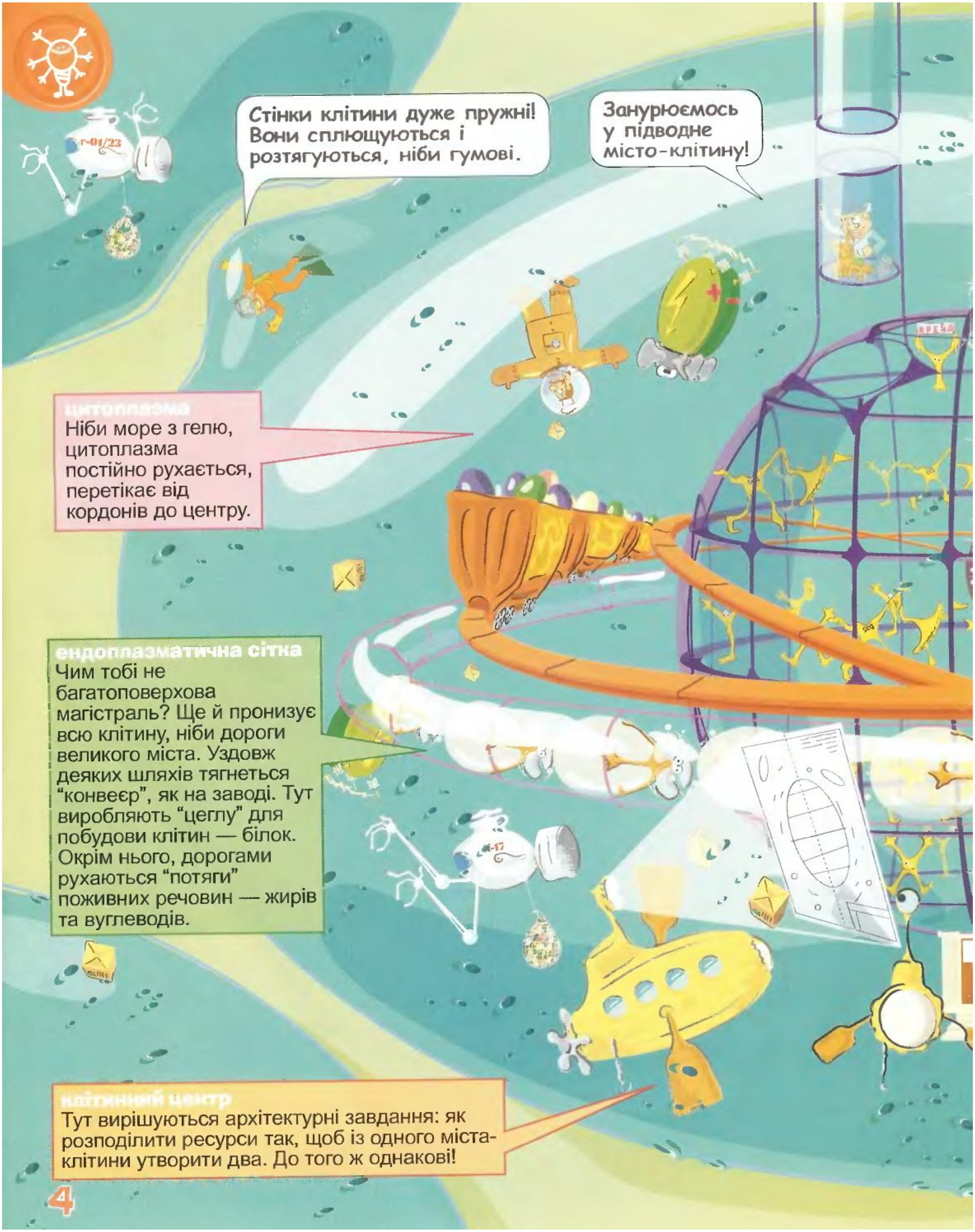
Стінки клітини дуже пружні! Вони сплющуються і розтягуються, ніби гумові.
Занурюємось у підводне місто-клітину!

цитоплазма
Ніби море з гелю, цитоплазма постійно рухається, перетікає від кордонів до центру.

ендоплазматична сітка
Чим тобі не багатоповерхова магістраль? Ще й пронизує всю клітину, ніби дороги великого міста. Уздовж деяких шляхів тягнеться “конвеєр”, як на заводі. Тут виробляють “цеглу” для побудови клітин — білок. Окрім нього, дорогами рухаються “потяги” поживних речовин — жирів та вуглеводів.

клітинний центр
Тут вирішуються архітектурні завдання: як розподілити ресурси так, щоб із одного міста-клітини утворити два. До того ж однакові!

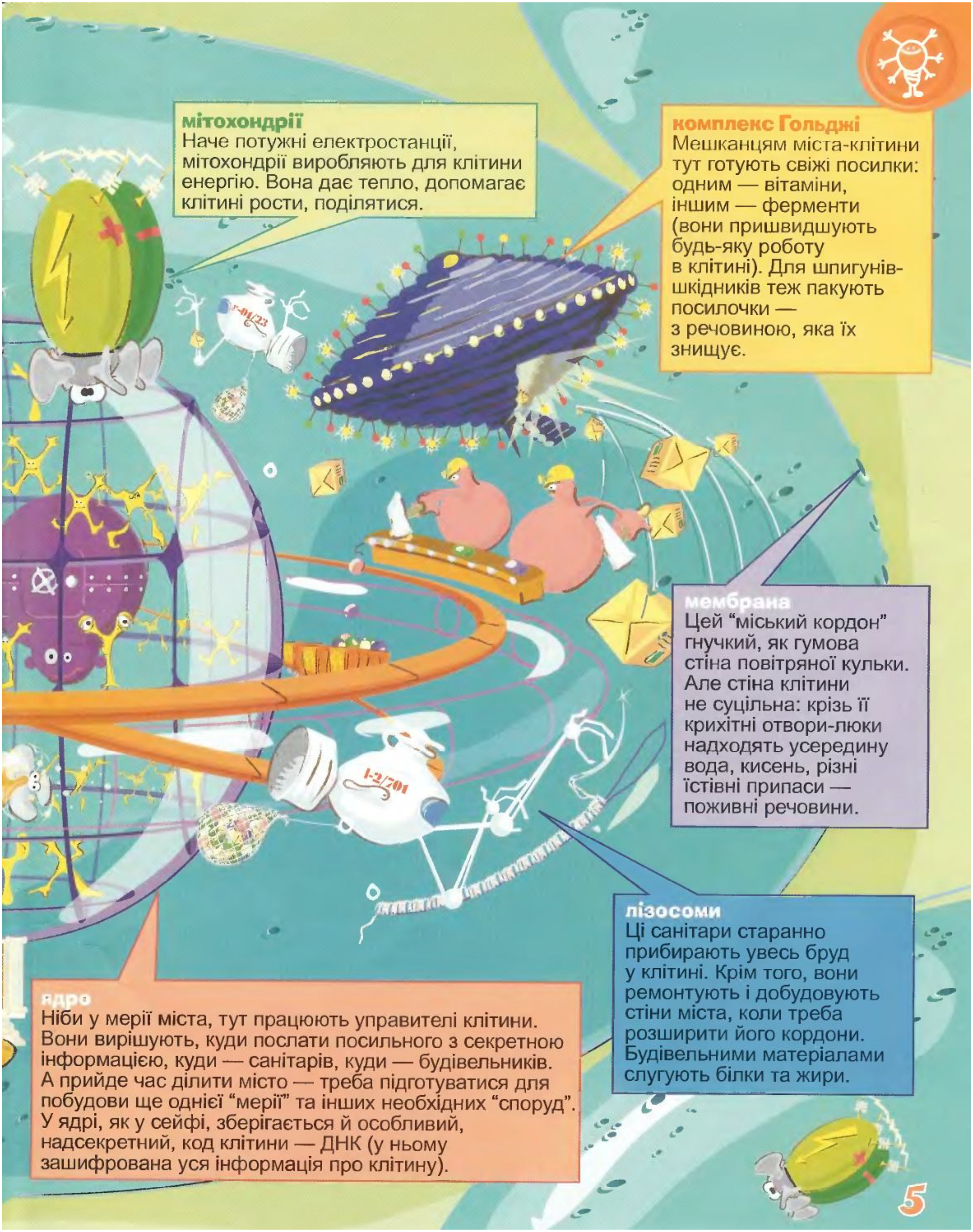

мітохондрії
Наче потужні електростанції, мітохондрії виробляють для клітини енергію. Вона дає тепло, допомагає клітині рости, поділятися.

комплекс Гольджі
Мешканцям міста-клітини тут готують свіжі посилки: одним — вітаміни, іншим — ферменти (вони пришвидшують будь-яку роботу в клітині). Для шпигунів-шкідників теж пакують посилочки — з речовиною, яка їх знищує.

мембрана
Цей “міський кордон” гнучкий, як гумова стіна повітряної кульки. Але стіна клітини не суцільна: крізь її крихітні отвори-люки надходять усередину вода, кисень, різні їстівні припаси — поживні речовини.

лізосоми
Ці санітари старанно прибирають увесь бруд у клітині. Крім того, вони ремонтують і добудовують стіни міста, коли треба розширити його кордони. Будівельними матеріалами слугують білки та жири.

ядро
Ніби у мерії міста, тут працюють управителі клітини. Вони вирішують, куди послати посильного з секретною інформацією, куди — санітарів, куди — будівельників. А прийде час ділити місто — треба підготуватися для побудови ще однієї “мерії” та інших необхідних “споруд”. У ядрі, як у сейфі, зберігається й особливий, надсекретний код клітини — ДНК (у ньому зашифрована уся інформація про клітину).

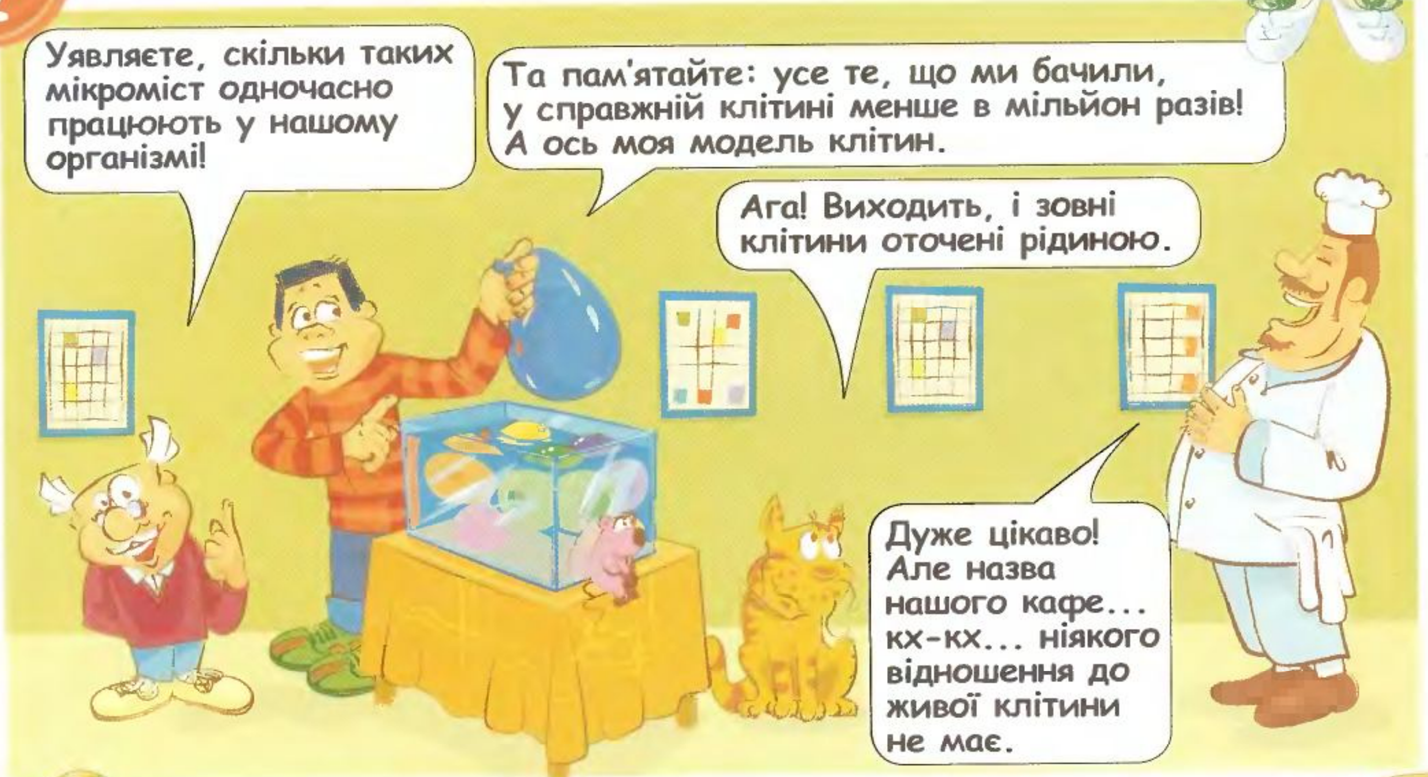
Уявляєте, скільки таких мікроміст одночасно працюють у нашому організмі!
Та пам'ятайте: усе те, що ми бачили, у справжній клітині менше в мільйон разів! А ось моя модель клітин.
Ага! Виходить, і зовні клітини оточені рідиною.
Дуже цікаво! Але назва нашого кафе... кх-кх... ніякого відношення до живої клітини не має.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ПРО ЩО СПІВАЄ КЛІТИНА?

Нещодавно вчені дослідили, що клітини нашого організму вібрують, мов струни гітари. Цей беззвучний спів почула дуже чутлива дослідницька апаратура. І ось що виявилося: "співають" клітини "на різних тонах": ті, що гинуть, скажімо, від алкоголю, жалібно й тихо шумлять, а спів здорових клітин високий і бадьорий!

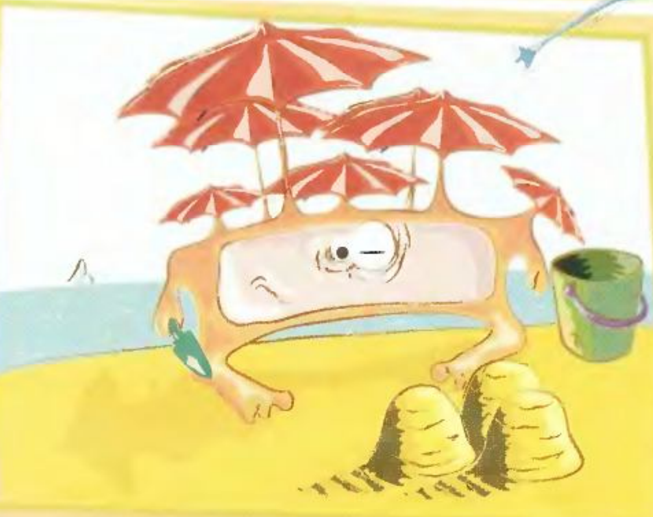

ЗАХИСНА ЗАСМАГА

Клітини шкіри містять чорні зернятка барвників — пігментів. Вони захищають від палючого сонячного проміння. Щоб місто-клітина не "згоріло", пігменти підіймаються з глибин і один по одному шикуються біля "кордонів". Так утворюється шар засмаги. Якщо ж підставляти шкіру під пекуче сонце не поступово — барвники не встигнуть вишикуватись, і перші ряди мікроміст загинуть під жаркими променями. Тож побережи їх, коли вирушиш на пляж!

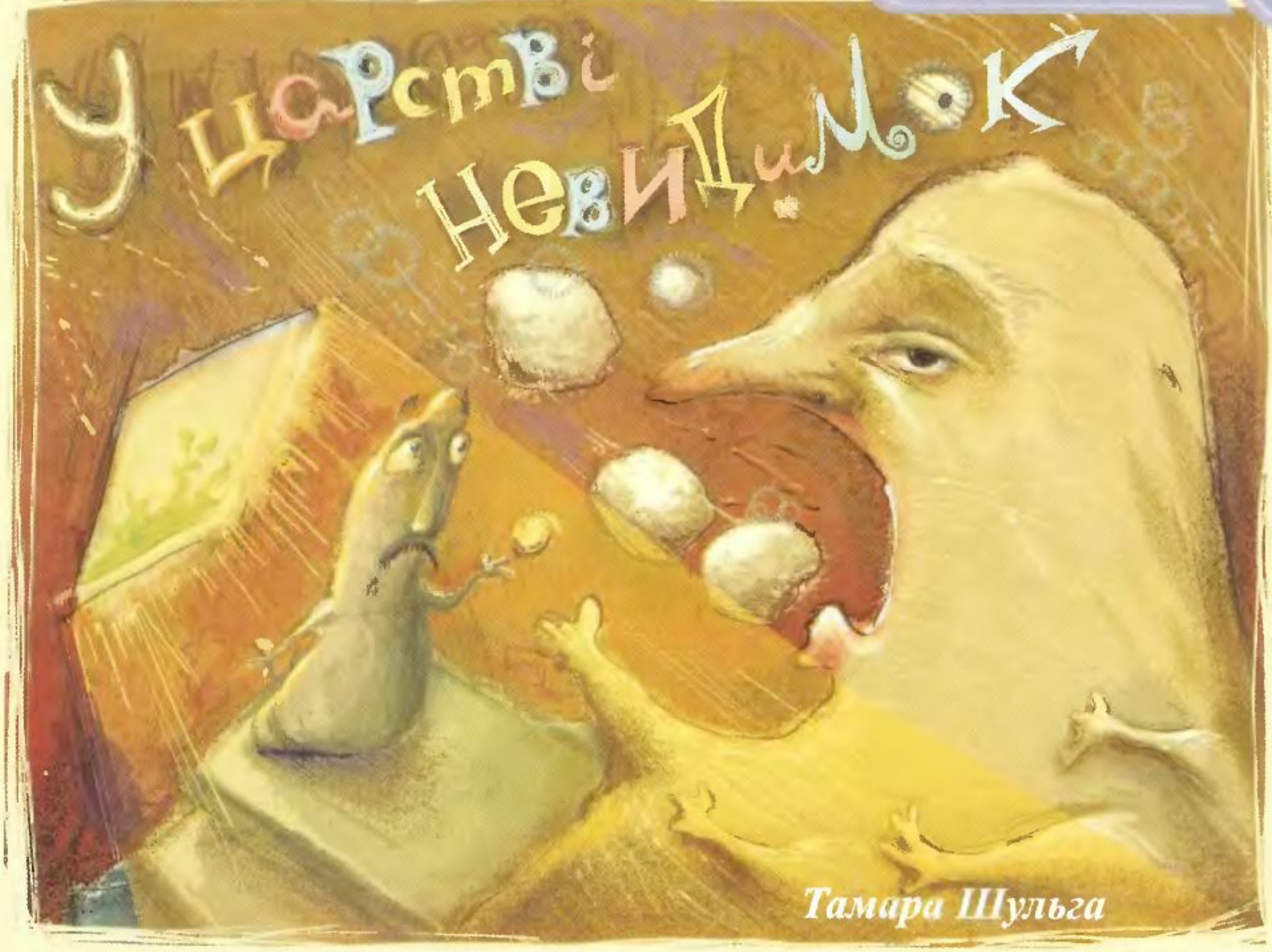

Трапилося це у Царстві Невидимок. Де воно? Та всюди! Бо ж немає такого місця на світі, де б не мешкали його крихітні, невидимі для простого ока створіння. Вони живуть і на високих горах, і в безплідних пустелях, і в Льодовитому океані, і в самісінькій глибині землі. Були часи, коли ніхто навіть не здогадувався про їхнє існування. А невидимкам це навіть подобалося. Ніхто тебе не бачить, ніхто не турбує — живи собі й ні про що не думай. Та якось один допитливий малюк-невидимка запитав у свого татуся:

— Тату, а скажи: я істота чи речовина?

Татові довелося замислитися:

— Розумієш, синку, щоб відповісти на це запитання, спочатку треба, аби тебе хтось побачив. Якщо він скаже: “Ой, хто це?” — значить, ти — істота. А якщо вигукне: “А це що таке?” — значить, речовина. І тут уже нічого не вдієш. Піди, погуляй, синку. Наука швидко крокує вперед. Може, саме сьогодні тебе хтось та помітить. Тільки... — тато вражено змовк. Бо замість того, щоб чкурнути, синок почав чепуритися, ніби збирався позувати фотографу.

— Що це з тобою? — занепокоївся тато. — Ти либонь не захворів?

— Здається, на мене хтось пильно дивиться, — прошепотів синок-невидимка.

І справді: до них повільно наближалося величезне скло, за яким виднілися розпливчасті обриси обличчя з великими розумними очима.

Це був голландський торговець сукном Антоній ван Левенгук. У вільну часину він захоплено шліфував лінзи, майстрував мікроскопи і розглядав у них все, що траплялося під руки.

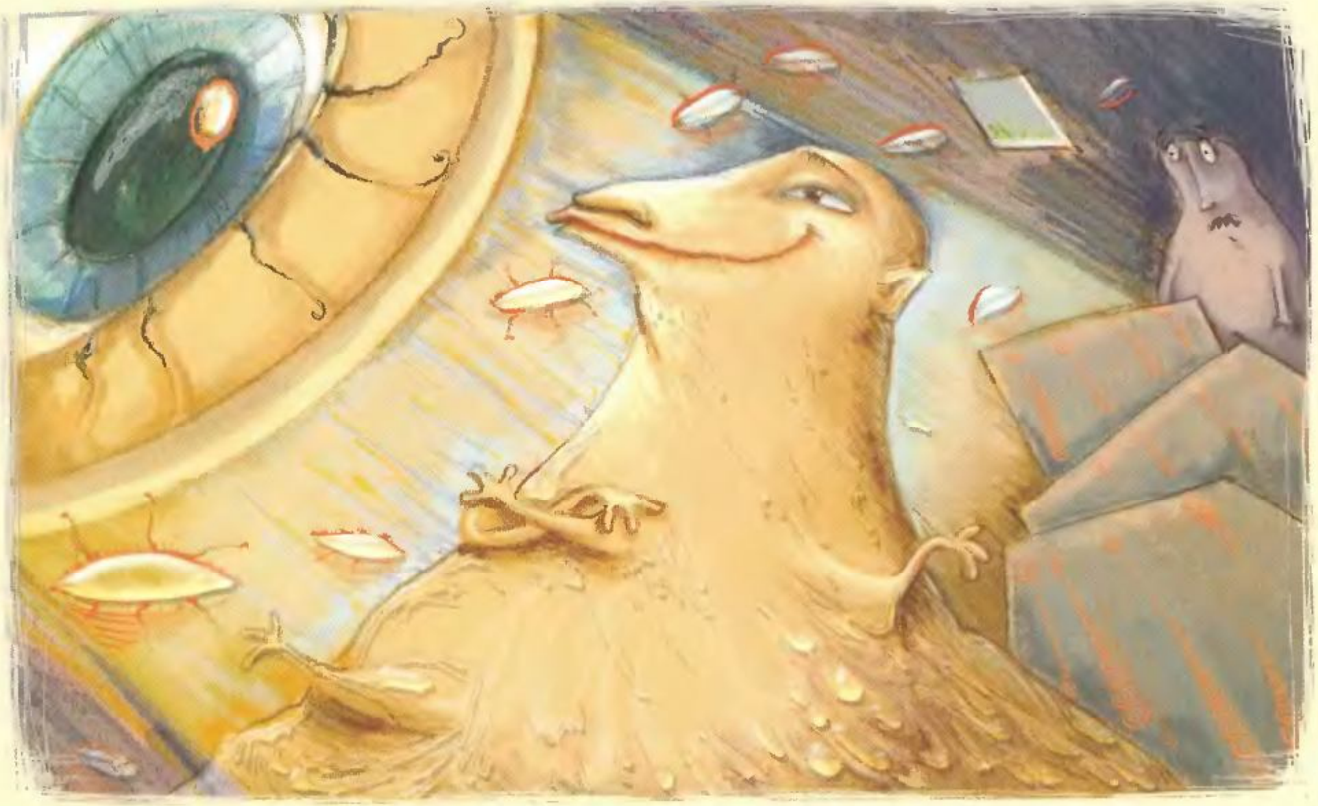

Цього разу Левенгук вирішив дізнатися, чому перець обпікає язик. Може, в ньому є маленькі колючки? Тож він уважно розглядав під мікроскопом краплю настою перцю. І не повірив своїм очам: крихітні створіння бігали в ньому туди-сюди, зіштовхувалися, копошилися, як мурахи в мурашнику. Істоти не мали ні голови, ні хвоста. Вони не були схожі на жодну тварину. А як їх багато вміщалося у маленькій краплі! У цей історичний момент тато-невидимка із сином знаходилися саме там.

— Хто це? — здивувався Левенгук. І вирішив назвати незнайомців анімалькулі (від латинського слова “анімалькулюс” — звірята).

Одні з колишніх невидимок були схожі на трубочки, інші нагадували квіти на довгих стебельцях. Траплялися кульки та палички — рівні, зігнуті чи подібні до ком у підручнику. Усі свої спостереження Левенгук детально записував.

Коли ж про це довідався тато, йому стало не по собі. Раніше він ніколи не дивився у дзеркало: навіщо, коли тебе однак ніхто не бачить? А тепер, глянувши на один із малюнків Левенгука, він із сумом упізнав самого себе: "Гм-м... а моя фігура і справді нагадує кому. Треба буде зайнятися спортом".

Відтоді, коли невидимок побачили, у них почалося інше життя. За ними у захваті стежили всі, хто придбав мікроскоп.

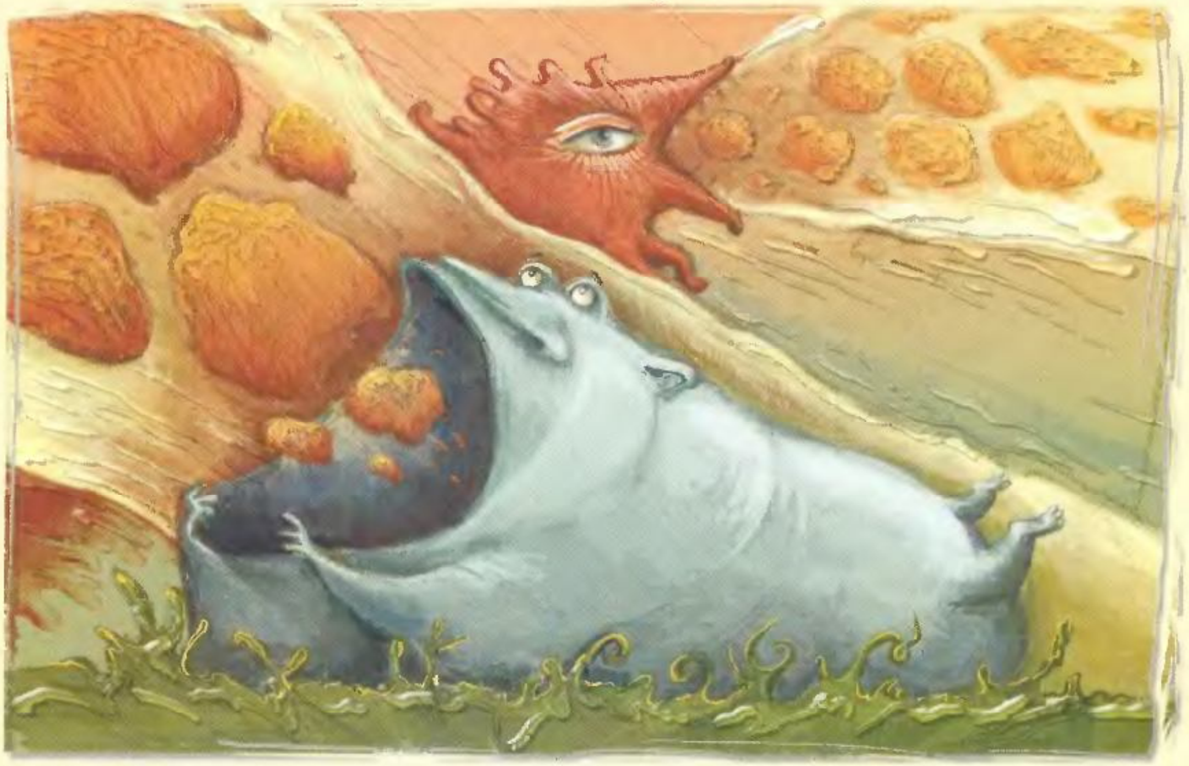

— Робити цим людям нічого! — бурчав за сніданком тато, злякано озираючись: раптом хтось підгляне, що він забагато їсть.

— А ми більше не "звірята"! — поділився останніми новинами син. Він залюбки брав участь в експериментах і утинав такі викрутаси перед мікроскопом, що вчені робили одне відкриття за іншим.

— І хто ж ми такі? — поцікавився батько.

— Мікроорганізми! — гордо мовив син. — Вітаю тебе, тату: таки ми істоти, бо належимо до живої природи, а речовини — то нежива природа. Це вже довела наука! До речі, смачного, тату! А що ти їси?

— Хіба не все одно, — невдоволено буркнув тато-мікроб. — Головне, щоб розмір їжі підходив. Проковтнув — і забув! А тобі навіщо?

— Люди цікавляться! Хочуть знати, що їдять мікроби.

— А це їм навіщо? — захвилювався тато. — Може, в людей харчові запаси закінчуються і вони в нас хочуть забрати?

— Хе-хе! — засміявся син. — Людям наші харчі не по зубах. Ми ж можемо їсти і нафту, і залізну руду, і торф...

— Справді? Не знав, що ми такі нерозбірливі, — знітився тато. — Треба буде хоча б зрідка придивлятися до того, що жуєш. А приємні новини є?

— Ми — всюдисущі! — випалив син. Багато хто з нас живе там, де більше нічого не виживає: у гарячих мінеральних джерелах, наприклад. А є й такі, що живуть і в найсильніших отрутах. І нічого — пристосувалися! Я пишаюся тим, що я — мікроб!

Та минуло зовсім мало часу, й у слова “мікроб” з’явився якийсь образливий відтінок. Пішли чутки, що мікроби збуджують інфекційні хвороби. А невдовзі люди оголосили мікробам війну.

— Це нам війну? Та ви без нас пропадете! А завдячуючи кому під землею є величезні поклади марганцю? Це ж усе робота залізобактерій: вони століттями трудилися, збираючи по крихітці залізо та марганець! Навіть шкільна крейда — і та робота бактерій. Без нас не приготуєте ні квас, ні кефір, ні квашену капусту з огірками, — шуміли мікроби. — Люди й мікроби завжди були нерозлучними! Ми в їжі, яку ви їсте, у воді, яку п'єте, у повітрі, яким дихаєте. Та якщо ви з нами посваритеся, ми таке влаштуємо! Адже мікроби руйнують навіть бетонні споруди!

— Ми станемо вам у пригоді! — гукали одні. — Ми всесильні й непереможні! — волали інші.

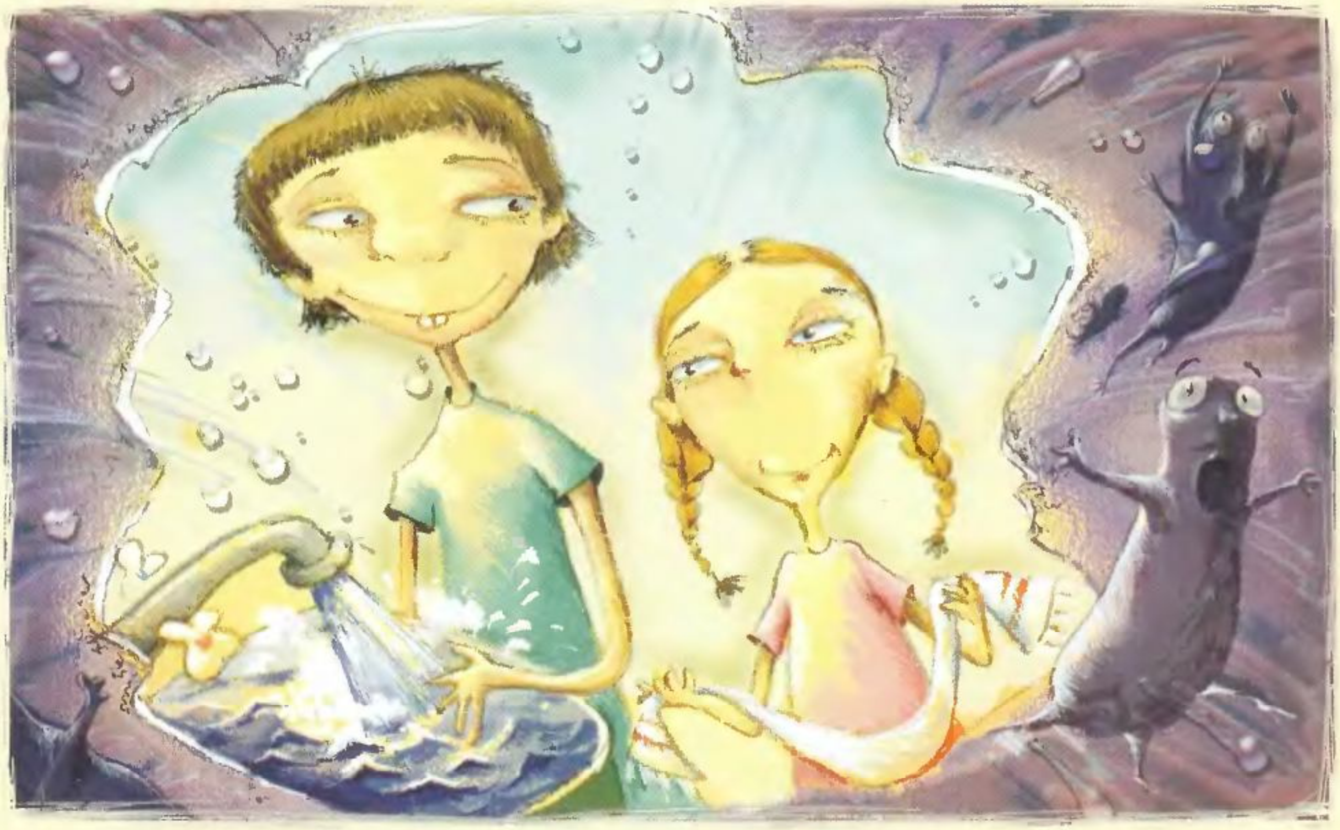

Із часом люди навчилися розпізнавати мікробів-помічників та перемагати войовничих мікробів. Першим озброївся пробірками, колбами і пінцетами проти мікрошкідників учений Луї Пастер. Він довів: деякі з них гинуть від високої температури при кип'ятінні. Але є й найпростіший спосіб позбутися мікробів. І він добре відомий тобі! Варто лише помити руки з милом і промити перед уживанням фрукти — і щонайменше двадцять мільйонів мікробів буде вбито наповал.

Перемога за тобою!

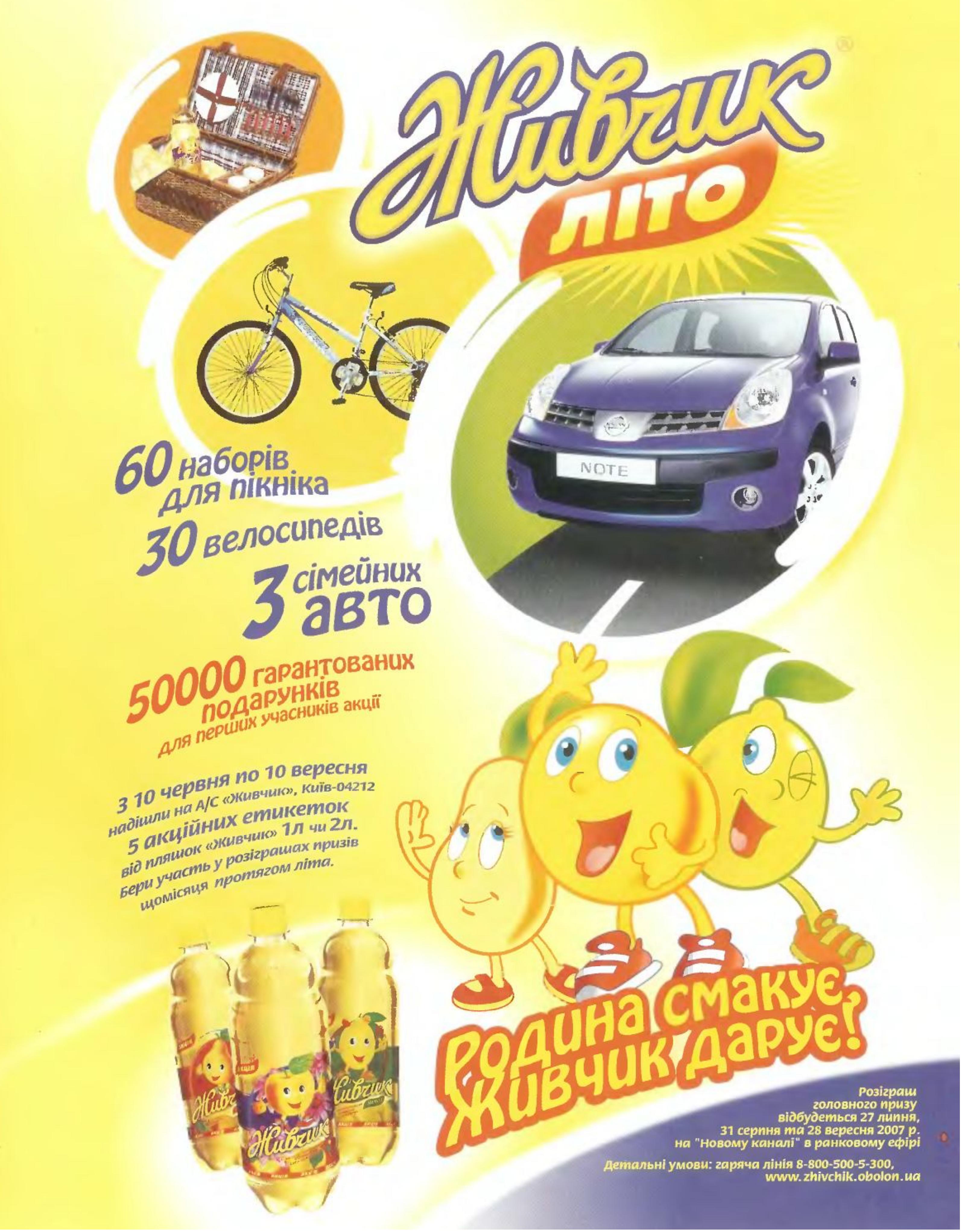
Живчик®
літо
NOTE
Родина смакує,
Живчик дарує!
Живчик

60 наборів для пікніка
30 велосипедів
3 сімейних авто

50000 гарантованих подарунків
для перших учасників акції

З 10 червня по 10 вересня
надішли на А/С «Живчик», Київ-04212
5 акційних етикеток
від пляшок «Живчик» 1л чи 2л.
Бери участь у розіграшах призів
щомісяця протягом літа.

Розіграш
головного призу
відбудеться 27 липня,
31 серпня та 28 вересня 2007 р.
на "Новому каналі" в ранковому ефірі

Детальні умови: гаряча лінія 8-800-500-5-300,
www.zhivchik.obolon.ua

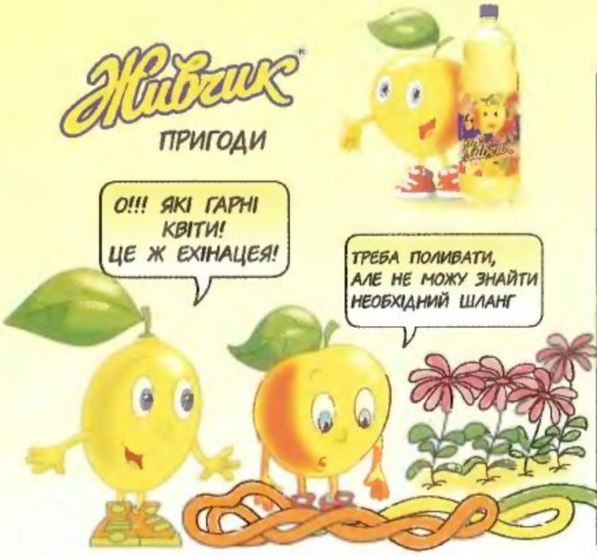
Живчик
ПРИГОДИ
О!!! ЯКІ ГАРНІ КВІТИ! ЦЕ Ж ЕХІНАЦЕЯ!
ТРЕБА ПОЛИВАТИ, АЛЕ НЕ МОЖУ ЗНАЙТИ НЕОБХІДНИЙ ШЛАНГ

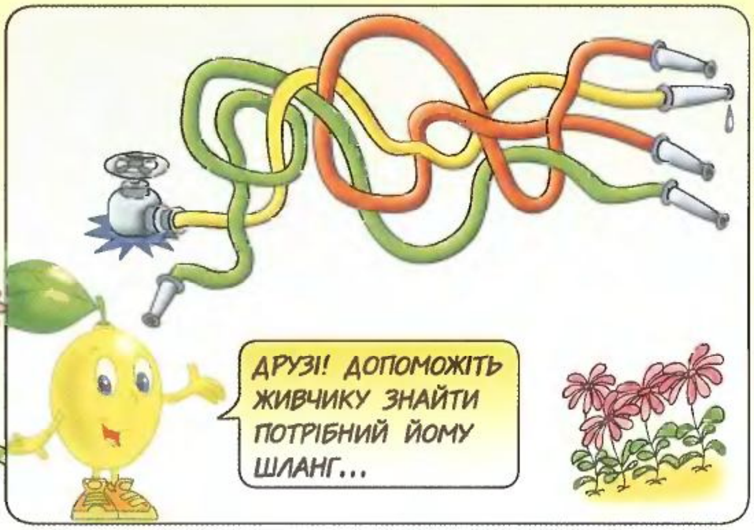
ДРУЗІ! ДОПОМОЖІТЬ ЖИВЧИКУ ЗНАЙТИ ПОТРІБНИЙ ЙОМУ ШЛАНГ...

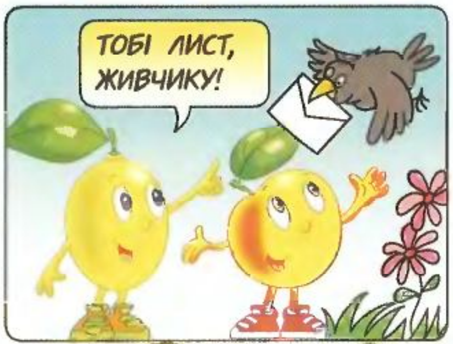
ТОБІ ЛИСТ, ЖИВЧИКУ!

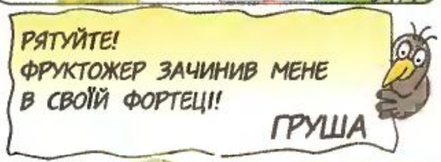
РЯТУЙТЕ!
ФРУКТОЖЕР ЗАЧИНИВ МЕНЕ В СВОЇЙ ФОРТЕЦІ!
ГРУША

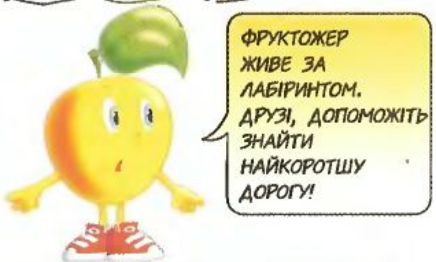
ФРУКТОЖЕР ЖИВЕ ЗА ЛАБІРИНТОМ. ДРУЗІ, ДОПОМОЖІТЬ ЗНАЙТИ НАЙКОРОТШУ ДОРОГУ!

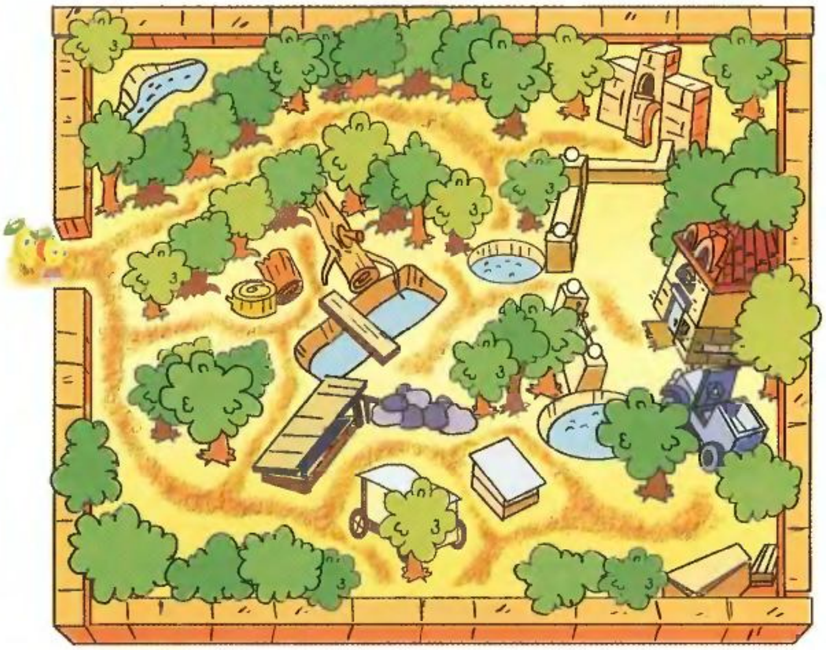

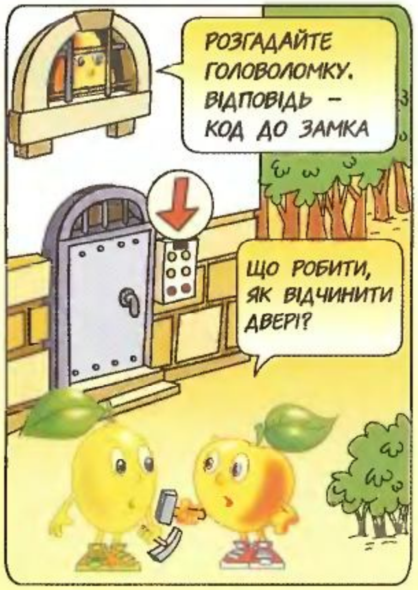
РОЗГАДАЙТЕ ГОЛОВОЛОМКУ. ВІДПОВІДЬ – КОД ДО ЗАМКА
ЩО РОБИТИ, ЯК ВІДЧИНИТИ ДВЕРІ?

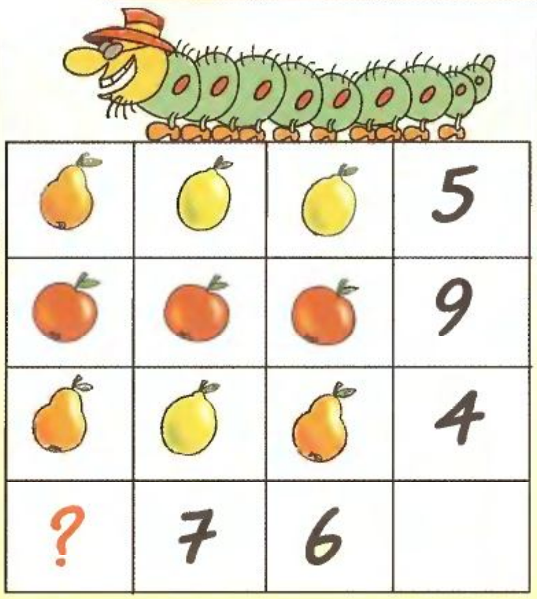

ЖИВЧИК! ЛИМОНЧИК! ДЯКУЮ! ВИ – СПРАВЖНІ ДРУЗІ
ЖОДНИХ ПРОБЛЕМ, ГРУШКО!

ВІДПОВІДІ НАДСИЛАЙТЕ
ЗА АДРЕСОЮ
КИЇВ-04212, А/С "ЖИВЧИК"
ТА ОТРИМУЙТЕ
СЮРПРИЗИ ВІД ЖИВЧИКА

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ КРЕЙДА

Що спільного між піратами та акварельними фарбами? І перші, й другі дуже полюбляють воду, правда, кожен по-своєму! Тож набери щонайбільше води і почнемо малювати пірата водяними фарбами — аквареллю!

Підготуй:

- аркуш паперу
- акварель
- чорний маркер
- воду для пензликів
- пензлики
- копійки: 5 по п'ять і 18 по одній

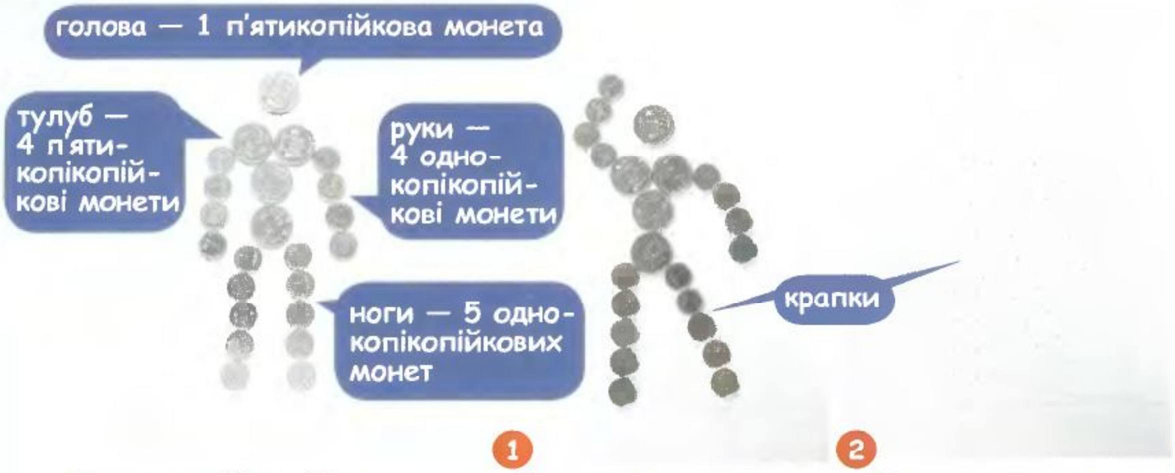
голова — 1 п'ятикопійкова монета
тулуб — 4 п'ятикопійкові монети
руки — 4 однокопійкові монети
ноги — 5 однокопійкових монет
крапки

Використай копійки для створення людської фігури.

① Можеш створити власну позу для пірата.

② Відзнач крапками місця між копійками.

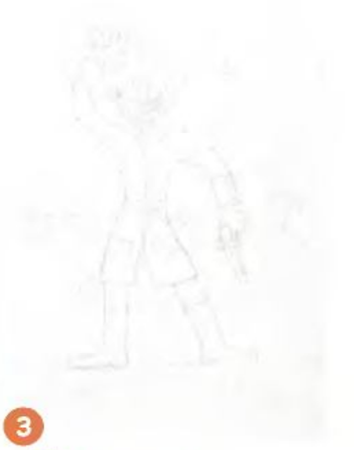

③ По крапках намалюй самого пірата, та домалюй море, травичку, одяг, зброю та інше.

④

Перед тим як малювати небо, змочи вологим пензликом його поверхню на папері.

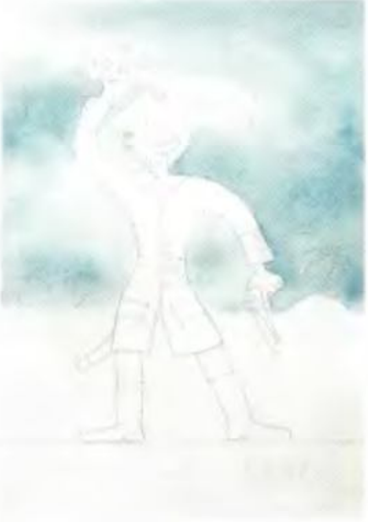

Тепер поверхня готова для фарби, малюй сміливо.

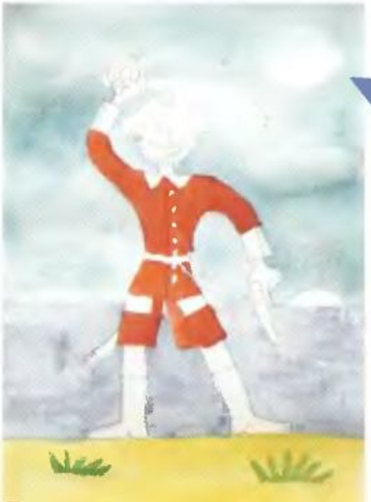

Чистим від фарби пензликом вимивай сонечко.

⑤ Не забувай полоскати пензлик у воді, коли змінюєш колір фарби, а також коли міняєш брудну воду.

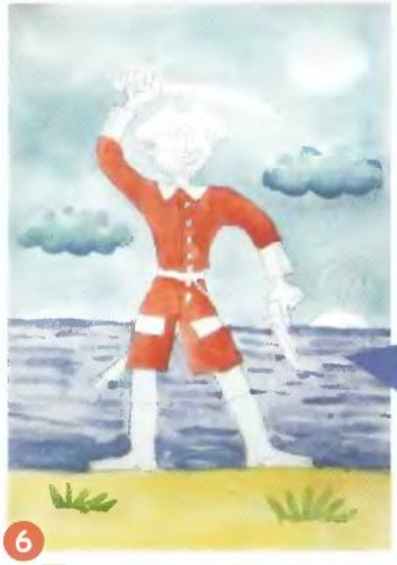

Після того як підсохне море, промалюй по ньому хвильки

легенькими, короткими мазками пензлика з більш насиченим кольором.

6

Проклади пензликом основні кольори для моря, і доки вони сохнуть, розфарбуй обличчя та руки.

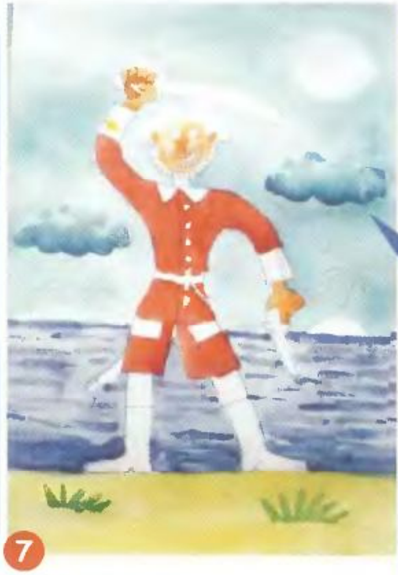

Проведи низ хмарки,

розмий його.

7

Перед тим як малювати хмарки, вимий чистим пензликом для них місце.

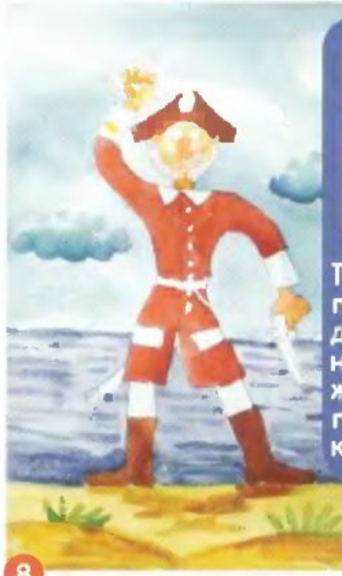

При малюванні піску використовуй декілька кольорів, не тільки жовтий, але й помаранчевий, коричневий.

8

Намалюй тінь під ногами пірата і пагорби піску.

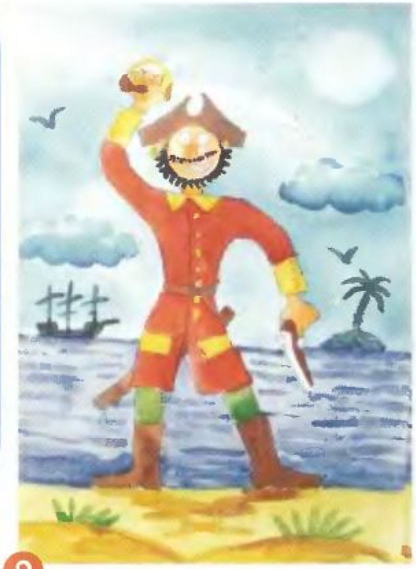

9

Коли промалюєш фарбами усі елементи, дай картині підсохнути.

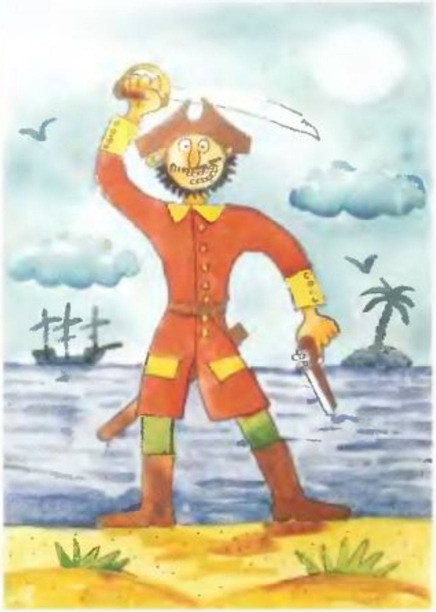

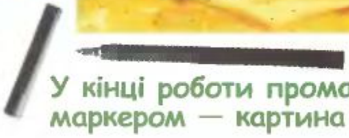

У кінці роботи промалюй деталі маркером — картина готова.

КОНКУРС!

“Пірати Акварельного моря”

Візьми акварель та намалюй власного пірата.

Свою роботу надішли за адресою:

Професору Крейду,
вул. Січневого повстання, 10,
м. Київ, 01010.

До 15 серпня 2007 року

СЕРІЯ "УЛЮБЛЕНІ ІГРАШКИ"

Авторів п’ятьох найкращих робіт чекає подарунок від торгової марки “ГАММА”: А їхні роботи будуть опубліковані у “Фанотеці”.

У Пошуках Скарбів

разом із Надра Банк

СХІДНІ СЛОВ'ЯНИ

Цікаво:
Чи наші предки теж були колись кочівниками, які одного дня стомилися від постійних мандрів і осіли там, де землі здалися привітнішими? (Адже таке часто траплялося в давні часи). Чи споконвіку жили вони по берегах річки Прип'ять та на схилах Карпат, а з часом розійшлися по інших землях? Вчені досі сперечаються про це. Можливо, підказку дають нам давні історики, що свідчили: між Дніпром та Дунаєм лежать землі слов'ян.

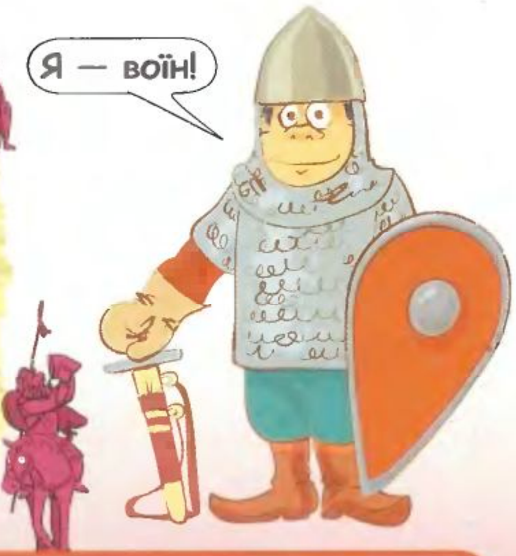

КИЇВСЬКА РУСЬ

Густі ліси, повні звірини, річки, багаті рибою, врожайні лани — неабияка принада для кочівників. Як же захиститися від їхніх нападів? Адже мирні слов'яни куди краще вправлялися з плугом, аніж зі зброєю.
А щоб захиститися від нападників, вирішили слов'яни запросити до себе скандинавських воїнів — варягів.
"Ви нас будете захищати, а ми вам віддячимо даниною: зерном, хутром, воском — усім, чим багата наша земля".
На тому й порішили.
Варязький воєвода Рюрик почав керувати слов'янами і захищати їх із півночі, а Київ узяли під свою опіку варязькі князі Аскольд і Дір. А коли владу в Києві прибрав до рук родич Рюрика Олег, він заснував тут нову державу — Руське князівство. З тих пір ці землі відомі під назвою "Русь".
А їх мешканці — русичі — це і є наші предки, і з їхньої мови зародилася сучасна українська.

!

За легендою, зібравши велике військо, князь Олег пішов війною на столицю могутньої Візантії — Цареград. Візантійці закрили ворота міста та перегородили гавань важкими ланцюгами, аби кораблі Олега не могли підійти ближче. Але він звелів поставити кораблі на колеса й оточив Цареград. Налякані силою армії Олега та його кмітливістю, візантійці сплатили велику данину, щоб лише позбутися небажаних гостей. Перш ніж піти, князь прибив свій щит до воріт міста — на знак перемоги.

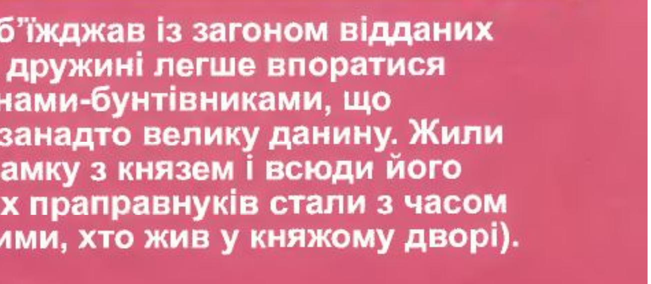

Фото: Євген Тимченко

Свої володіння князь об'їжджав із загоном відданих воїнів. Такій військовій дружині легше впоратися і з ворогами, і з поселянами-бунтівниками, що відмовлялися платити занадто велику данину. Жили дружинники в одному замку з князем і всюди його супроводжували. А їхніх праправнуків стали з часом називати дворянами (тими, хто жив у княжому дворі).

п'ятий скарб

ЗБРУЦЬКИЙ ІДОЛ

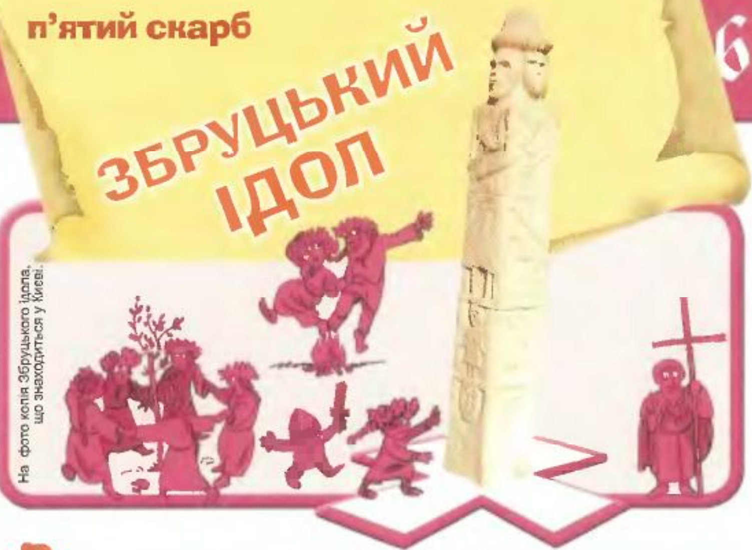
На фото копія Збруцького ідола, що знаходиться у Києві.

Більшість ідолів у слов'ян були дерев'яні, а цей — кам'яний. Унікальний!

Фото: Євген Тимченко

Завдання від Надра Банку

☐☐☐☐☐☐☐☐

Назву села, поблизу якого знайдено скарб, ти впишеш у клітинки, коли розгадаєш ребус на карті.

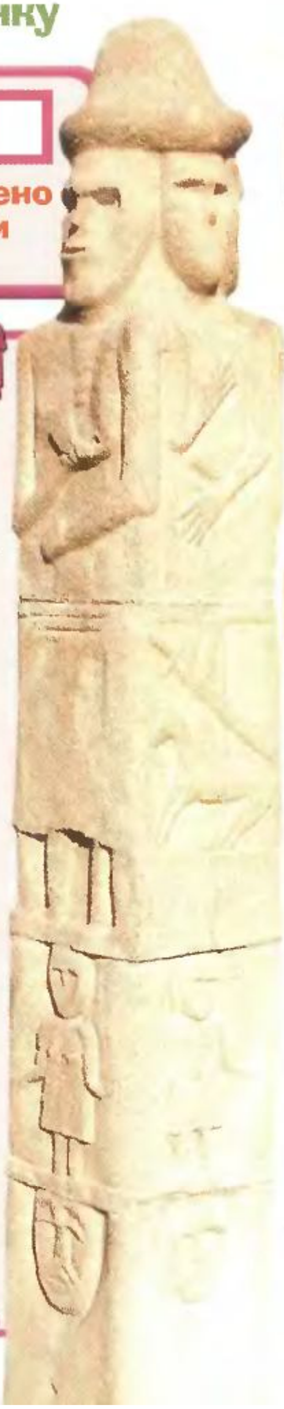

! У подобі різних богів наші предки уявляли сили природи — від них залежав урожай, а значить, і виживання всього роду. Поклонялися їм, прохаючи захисту у всіх своїх справах.

Сотні років води річки Збруч ховали під собою таємницю. А коли ріка обміліла — таємниця розкрилася: з-під шару мулу визирнули... кам'яні обличчя. Колись ці чотири постаті, висічені на стовпі, стояли на високій горі й з усіх чотирьох сторін світу чекали гостей. Ті приносили щедрі дари і прохали захисту свого чотириликого бога. Так! Це був саме він — бог Світовид. Одна із його подоб — богиня Берегиня. Вона народила усе, чим багата наша земля, — вважали давні слов'яни, тому і зображали її часто з рогом достатку. Та не тільки богів вирізьбила рука невідомого майстра. Він зобразив у камені цілий світ! Саме так його уявляли наші предки: вгорі, в піднебессі, країна Прав, де правлять боги. Нижче — середній світ Яв, де живуть люди. В нижньому ярусі кам'яного стовпа — підземне царство Нав. Бог підземних сил Велес зображений на колінах — важко йому тримати на собі “два поверхи” царств: земне і небесне.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Надра Банк
історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

988 року київський князь Володимир прийняв нову віру — християнську. Віднині його піддані повинні були поклонятись єдиному богові. Та непросто було відмовлятися від богів, яких шанували стільки поколінь. Щоб зруйнувати стару віру, за наказом князя топили у річках ідолів та карали непокірних. Та ні кара, ні час не змогли її знищити! Разом із християнськими святами ми і тепер любимо свято Івана Купала — бога літа і польових плодів, співаємо колядки на честь давнього бога Коляди. Традиція живе!

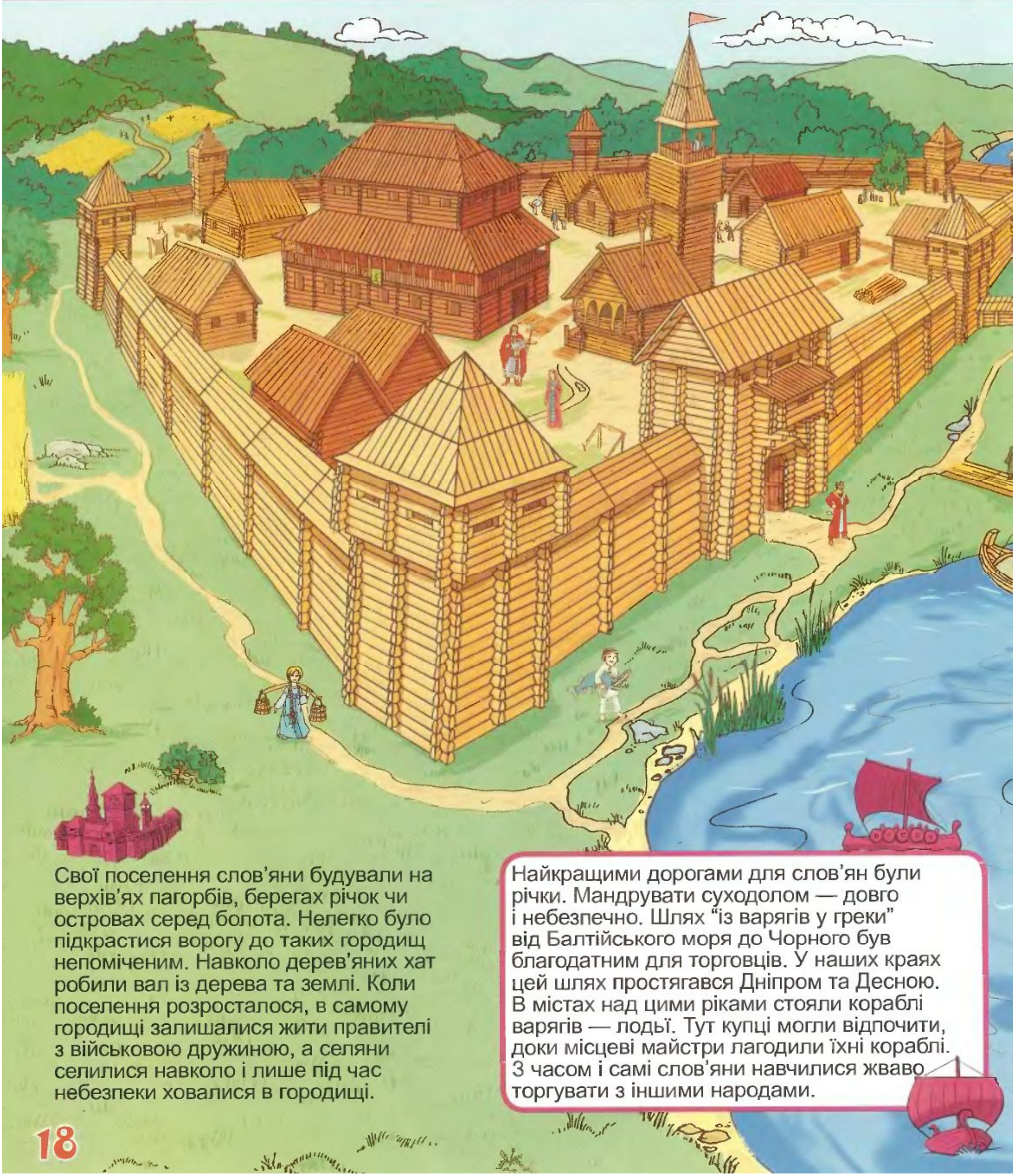

Свої поселення слов'яни будували на верхів'ях пагорбів, берегах річок чи островах серед болота. Нелегко було підкрастися ворогу до таких городищ непоміченим. Навколо дерев'яних хат робили вал із дерева та землі. Коли поселення розросталося, в самому городищі залишалися жити правителі з військовою дружиною, а селяни селилися навколо і лише під час небезпеки ховалися в городищі.

Найкращими дорогами для слов'ян були річки. Мандрувати суходолом — довго і небезпечно. Шлях "із варягів у греки" від Балтійського моря до Чорного був благодатним для торговців. У наших краях цей шлях простягався Дніпром та Десною. В містах над цими ріками стояли кораблі варягів — лодьї. Тут купці могли відпочити, доки місцеві майстри лагодили їхні кораблі. З часом і самі слов'яни навчилися жваво торгувати з іншими народами.

У Пошуках Скарбів разом із Надра Банк

Вони стараються для мене!

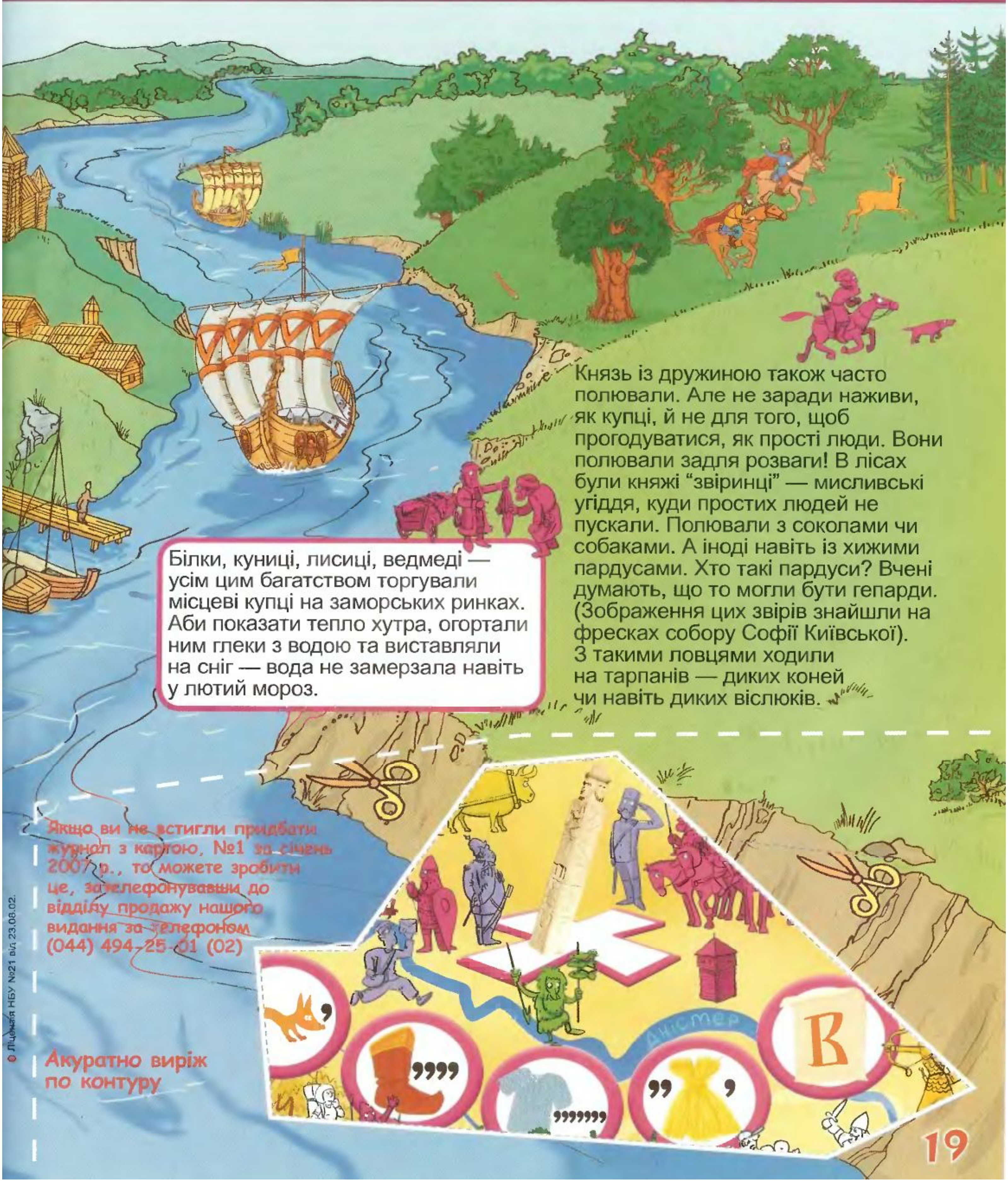

Білки, куниці, лисиці, ведмеді — усім цим багатством торгували місцеві купці на заморських ринках. Аби показати тепло хутра, огортали ним глеки з водою та виставляли на сніг — вода не замерзала навіть у лютий мороз.

Князь із дружиною також часто полювали. Але не заради наживи, як купці, й не для того, щоб прогодуватися, як прості люди. Вони полювали задля розваги! В лісах були княжі "звіринці" — мисливські угіддя, куди простих людей не пускали. Полювали з соколами чи собаками. А іноді навіть із хижими пардусами. Хто такі пардуси? Вчені думають, що то могли бути гепарди. (Зображення цих звірів знайшли на фресках собору Софії Київської). З такими ловцями ходили на тарпанів — диких коней чи навіть диких віслюків.

Якщо ви не встигли придбати журнал з картою, №1 за січень 2007 р., то можете зробити це, зателефонувавши до відділу продажу нашого видання за телефоном (044) 494-25-01 (02)

Акуратно виріж по контуру

© Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

У Пошуках Скарбів разом із Надра Банк

Вони стараються для мене!

історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

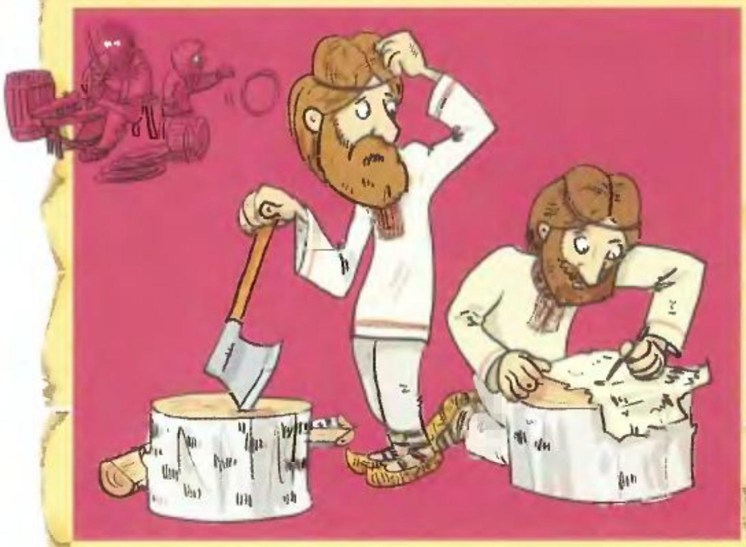

Писали русичі на бересті — шматках березової кори. Гострою паличкою школярі вишкрябували букви і навіть малювали. Аж до нашого часу збереглися берестяні грамоти — записи, зроблені тисячу років тому. А на пергаменті (висушеній обробленій телячій шкурі) писали монахи: вони копіювали грецькі книжки та складали власні літописи про події, що відбувалися на нашій землі — Київській Русі.

Якось до знаменитого Печерського монастиря в Києві прийшов юнак на ім'я Нестор. Він вирішив стати ченцем (монахом). Хлопець швидко навчився грамоті й страшенно полюбив книжки. "Велика буває користь від учення книжного, — казав він, — бо від цих слів ми набираємося мудрості й стриманості". З часом Несторові доручили писати літописи. Та він описував не тільки події, але й легенди про минулі часи, народні звичаї та обряди. "Повість минулих літ" (тобто "Розповідь про минулі роки") Нестора Літописця — це перша книжка з історії нашої землі. Вона збереглася й донині.

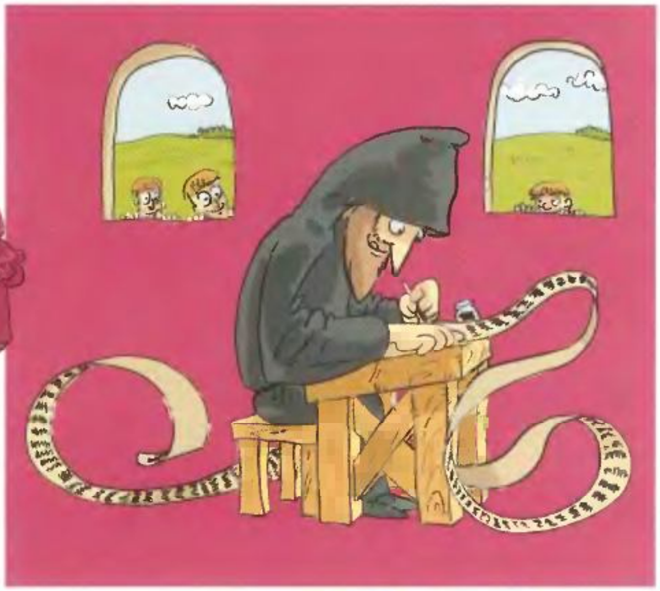

Надра Банк

ОГОЛОШУЄ КЛАСНИЙ КОНКУРС! "У ПОШУКАХ СКАРБІВ"

Долучіться до нього цілим класом! У тебе велика компанія друзів? Чи родина, яка залюбки помандрує з тобою у часі? Чудово! Організуйте роботу разом! Головне, щоб у цій дивовижній мандрівці взяв участь кожен.

УМОВИ КОНКУРСУ:

Зробіть власну історичну карту. Вас цікавить лише одна епоха чи історичні теми, яких не буде в журналі? Досліджуйте, пишіть, малюйте!

Роботи надсилайте до 20 грудня 2007 року!

На переможців (колектив) чи переможця конкурсу чекає головний подарунок DVD-плеєр із комплектом пізнавальних фільмів* та поїздка до природничого музею міста Києва.

---

* Під подарунком мається на увазі право придбати DVD-плеєр із комлектом пізнавальних фільмів за 1,20 грн.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

маленька радість щодня

Фрутіко

Апельсин-абрикос
нектар
з додаванням мандаринового соку
маленька радість щодня
Фрутіко
Брати
Збери колекцію!
Фрутіко
Рум'яник

ВЕСЕЛИЙ + ТУРИЗМ

Допоможи Рум'яникові зібрати усі літери у печері так, щоб він не проходив двічі одним шляхом

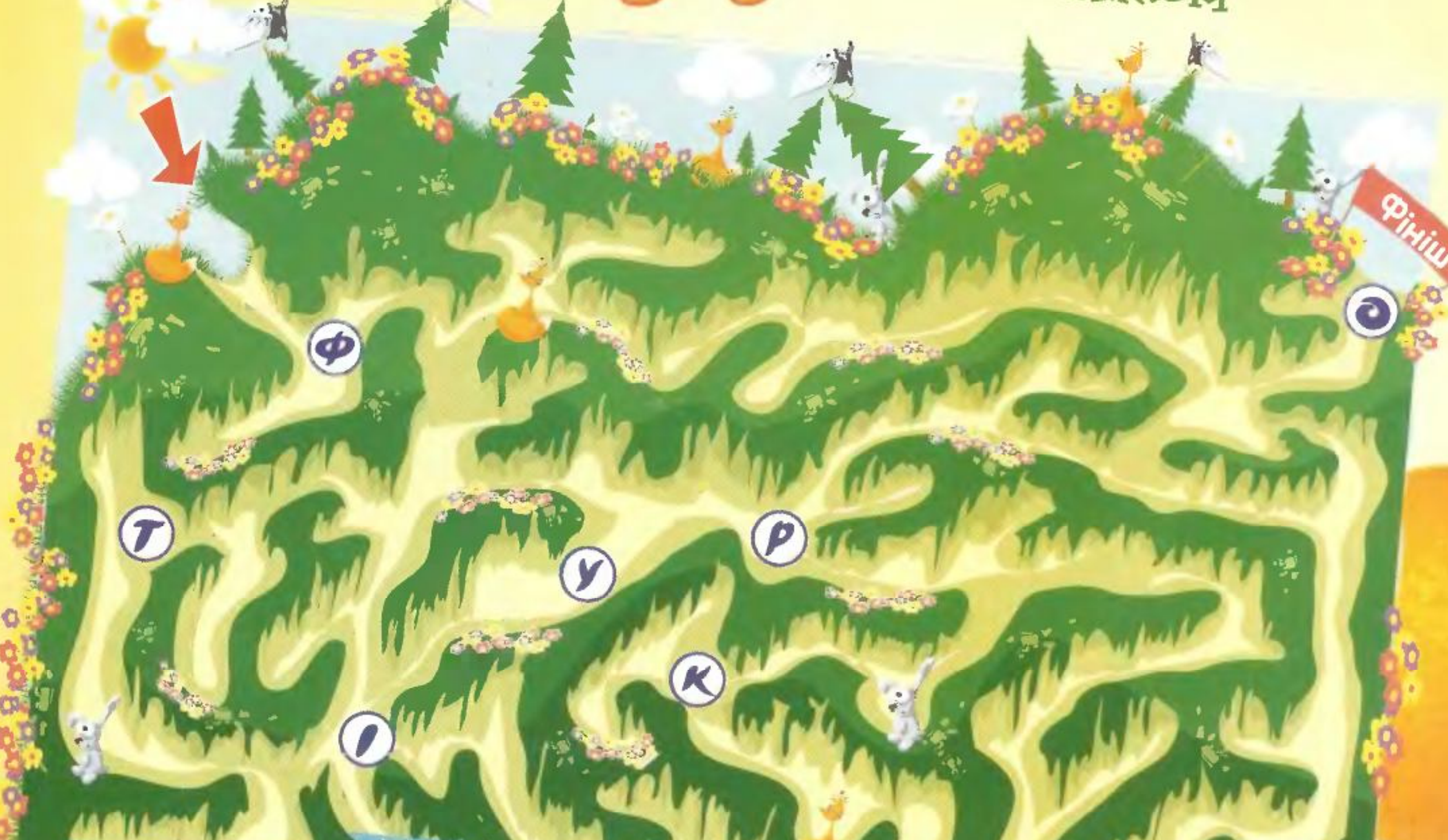
Фініш
Ф
Т
У
Р
К
І
о

Виробник: ДП „Напої".
Ексклюзивний дистриб'ютор
в Україні: ДП „Пілснер Україна".
Тел.: (044) 492-86-17 (19)

START!

Таємниці різноманітних подушечок

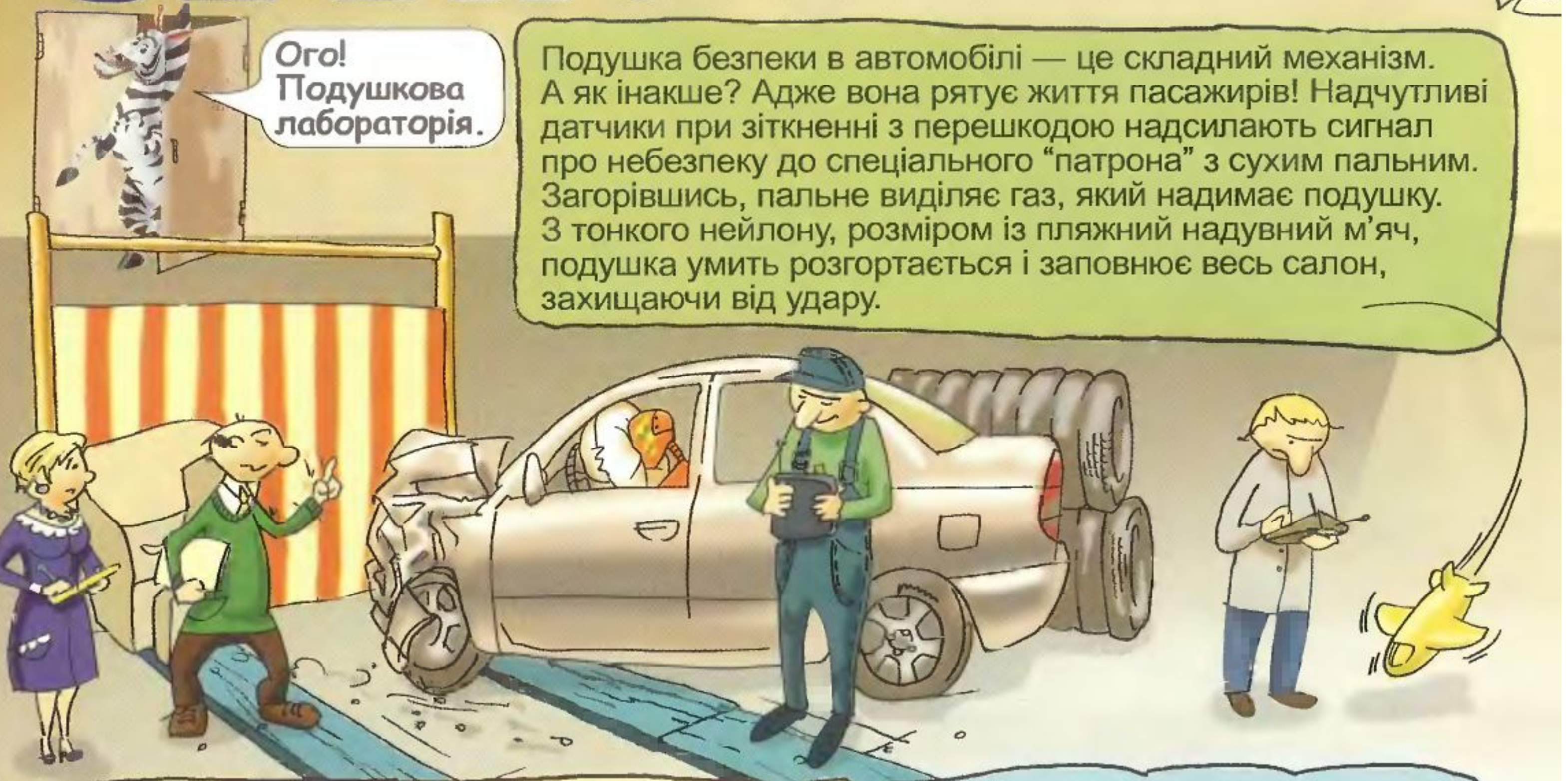
Ого!
Подушкова лабораторія.

Подушка безпеки в автомобілі — це складний механізм. А як інакше? Адже вона рятує життя пасажирів! Надчутливі датчики при зіткненні з перешкодою надсилають сигнал про небезпеку до спеціального “патрона” з сухим пальним. Загорівшись, пальне виділяє газ, який надимає подушку. З тонкого нейлону, розміром із пляжний надувний м’яч, подушка умить розгортається і заповнює весь салон, захищаючи від удару.

Не обійтися без подушок і професійним рятувальникам. Подушки-підйомники допомагають їм звільняти людей із-під завалів будинків після землетрусу. Тоненька, мов папірець, така подушка пролізе в будь-яку шпаринку в камінні.

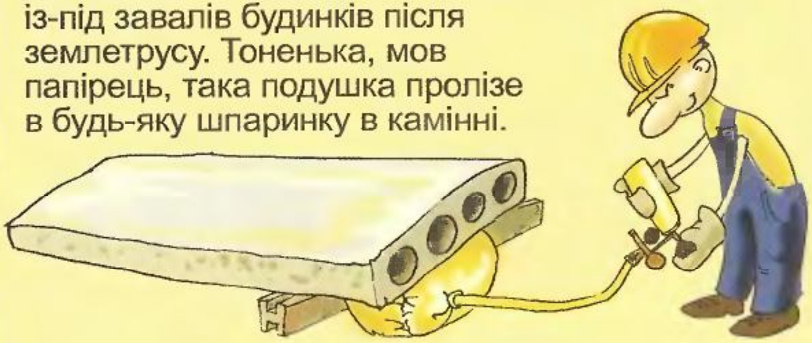

А коли надметься, то підійме навіть величезну бетонну плиту. Подушка-підйомник легко підійме і авто, якщо треба замінити пробите колесо. А що як почала протікати цистерна з небезпечними хімікатами? Закриє діру, мов корок, подушка-спис.

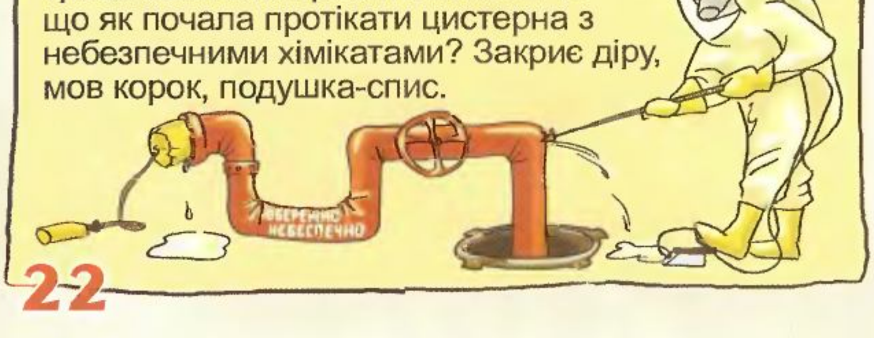

Перші подушки безпеки з’явилися не в автомобілях, а в літаках! Автомобільну ж подушку винайшли пізніше. Та як її вдосконалити: “навчити” розкриватися тільки тоді, коли сталося небезпечне зіткнення? Над цим міркують інженери в тестових лабораторіях. Аби дослідити, що відбувається у салоні авто під час аварії і як уберегти пасажирів, проводять тренувальні зіткнення. Непереливки манекенам-пасажирам, якщо не розкриється вчасно подушка!

Подушки рятують не лише людей, а навіть космічних роботів. Багато разів учені зі всього світу намагалися відіслати на Марс роботів-розвідників. Та ця планета має негостинний характер: тут і смерчі, і буревії — ніяк не приземлитися. От і придумали повітряну подушку-оболонку. Спускаючи робота, наче на парашуті, вона вміє змінювати маршрут, шукає рівну поверхню та перед зіткненням із ґрунтом утворює десятки м'яких повітряних подушок.

Завдяки геніальному винаходу механічні розвідники досягли Марса неушкодженими і надіслали повідомлення: "Колись тут була вода". "А значить могло бути і життя?" — припускають учені.

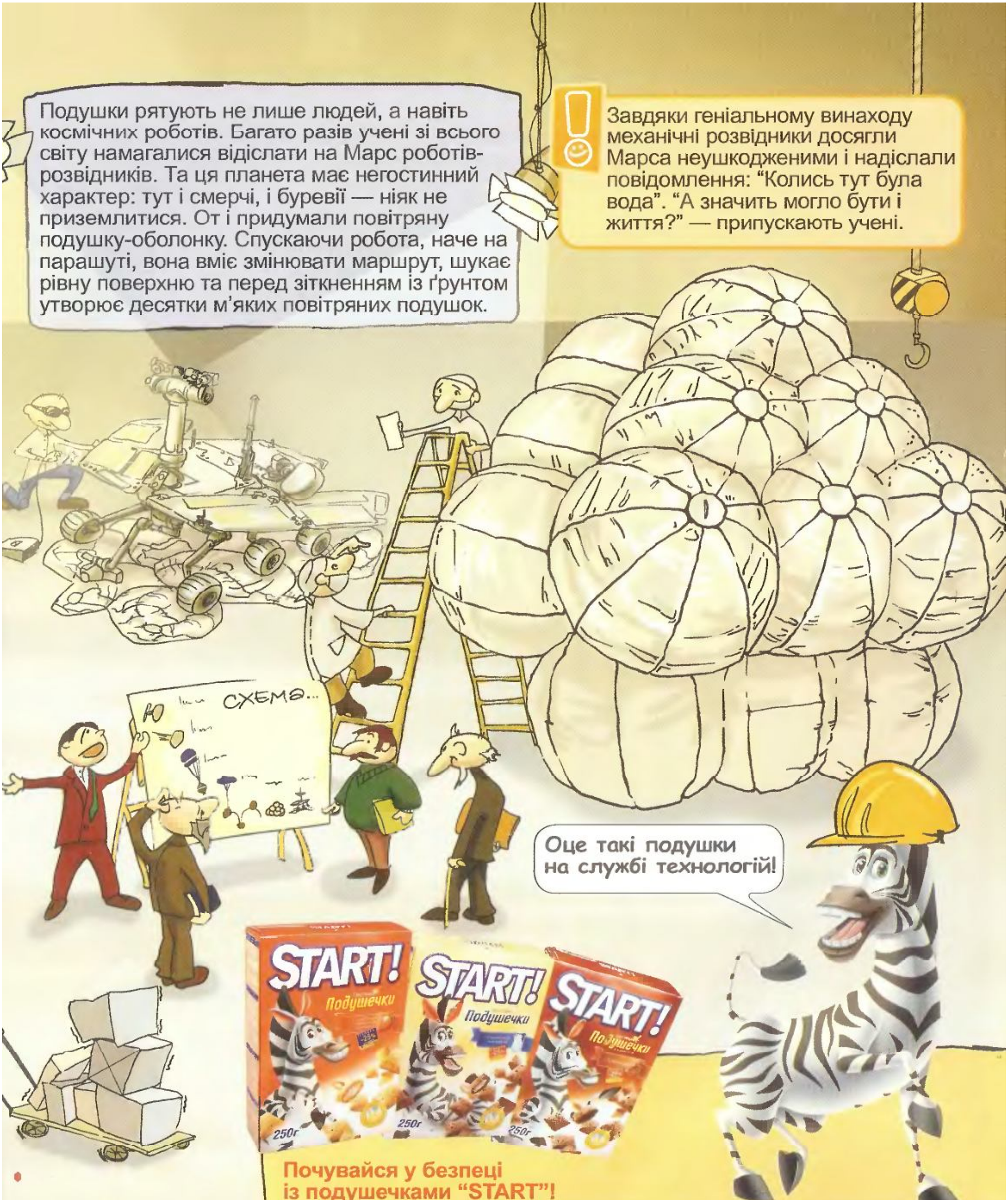
СХЕМа...
Оце такі подушки на службі технологій!
START! Подушечки 250г
START! Подушечки 250г
START! Подушечки 250г

Почувайся у безпеці
із подушечками "START"!

БАБКА

місце проживання: Віддає перевагу краям із теплим кліматом, часто селиться поблизу водойм.

головні прикмети: Довге тіло, шість ніг (бо це ж комаха!), вузькі крила, величезні очі на маленькій голівці.

ЩЕ ЛИЧИНКА, А ВЖЕ ХИЖАК!

Дорослу бабку з прозорими крильцями у цьому створінні не впізнати. Тим більше, що познайомитися з личинкою можна тільки... під водою. Атож! Саме в підводному світі майбутня бабка починає своє життя. Про красиві крила й не мріє — тут вони не знадобляться. Зате які чудернацькі пристосування у неї для полювання!

Один із обладунків личинки — так звана маска. “Носить” її вона, як і годиться, “на обличчі”, тільки внизу. Та коли хижак наблизився до здобичі, маска висувається вперед, як складаний ножик, і хапає кліщами на кінці. Мить — і малька впіймано! Для того щоб вижити, вирости і потрапити в інший, повітряний, світ, личинці треба вправно полювати і багато їсти.

Маску личинки “скопіювали” навіть для фільму жахів — тож “носять” її не вельми симпатичні фантастичні істоти.

А БАБКА, так само як і муха Дзизкуха з казки, побачила б звичайну картину як мозаїку?

Правильно! Очі бабки також складаються з малесеньких сегментів-фасеток (їх у неї аж 28 тисяч!). І у кожній — по одному зображенню. А що такі очі ще й кулясті, то бачить бабка одночасно зусібіч. Ще й гнучкою шиєю крутить, як заманеться. Нелегко підкрастися ворогу непоміченим!

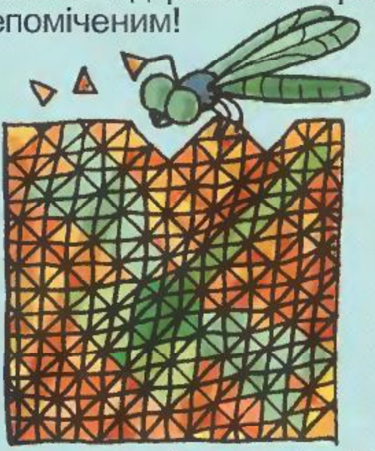

Фасеткові очі мають і свій секрет. Коли розглядають щось дуже близько, то два зображення “збігаються” у одне. Інакше неможливо було б прицілитися на полюванні.

БАБКОВІ ПРАВИЛА

ДЯКУЙ ПРИРОДІ

Завдяки винаходам, якими природа “обладнала” личинку бабки, вона почувається під водою чи не краще, ніж риба. Цупкі лапки дозволяють мандрувати у лісах водоростей. А треба зробити ривок уперед — втягне в черевце воду і з силою її виштовхне. Стартує, ніби “підводна ракета”!

МІЦНІ М’ЯЗИ — ГАРНІ РУХИ

Деякі бабки можуть надовго зависати в повітрі. Неабиякі дужі м’язи потрібні для такого польоту! Крила роблять сотні змахів на секунду — так швидко, що навіть стають непомітними.

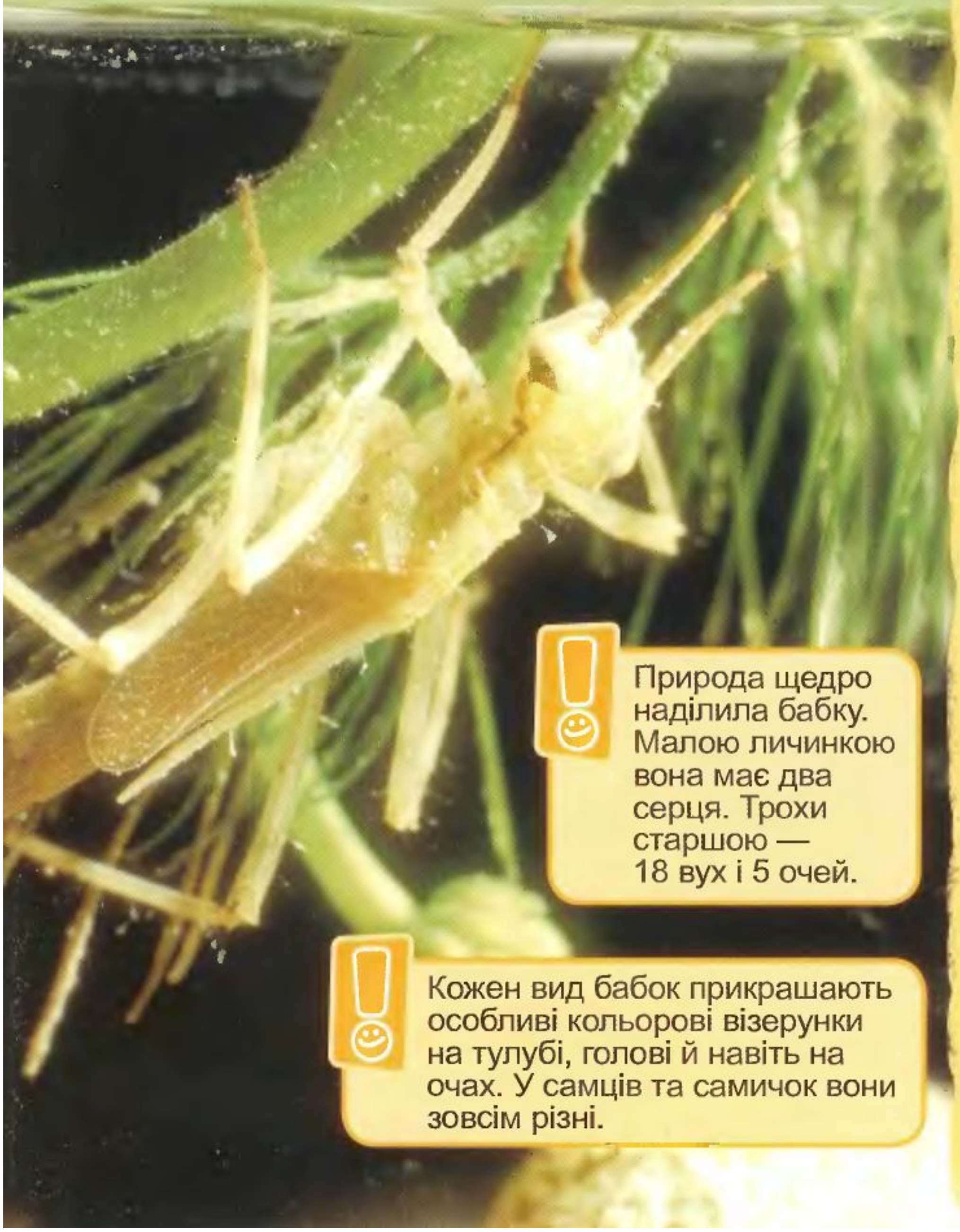

Природа щедро наділила бабку. Малою личинкою вона має два серця. Трохи старшою — 18 вух і 5 очей.

Кожен вид бабок прикрашають особливі кольорові візерунки на тулубі, голові й навіть на очах. У самців та самичок вони зовсім різні.

Маленькі тоненькі бабки — великі ненажери, стверджує наука. Та ці хижацькі апетити стали в пригоді людям. Повітряні хижаки знищують комарів, сліпнів та іншу мошкару, яка може переносити шкідливих мікробів.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

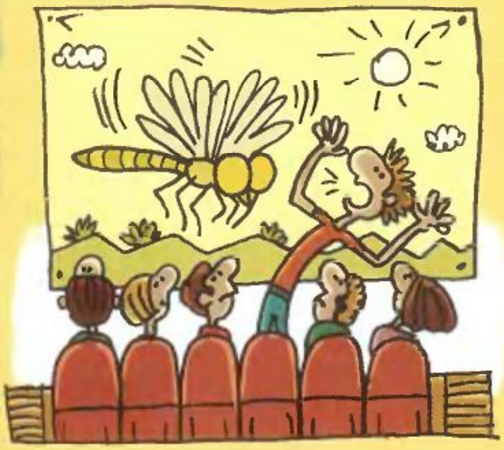

Перші бабки з’явилися на нашій планеті близько 350 мільйонів років тому. Серед них були справжні гіганти — розмах їхніх крил сягав до метра!

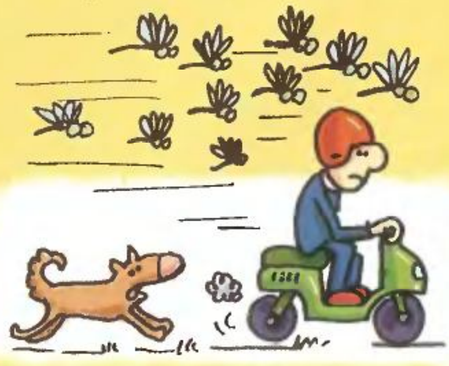

У пошуках нової домівки бабки інколи мандрують величезними зграями. Зі швидкістю мопеда (рекордною для комах) вони можуть перелітати моря і долати сотні кілометрів над пустелями.

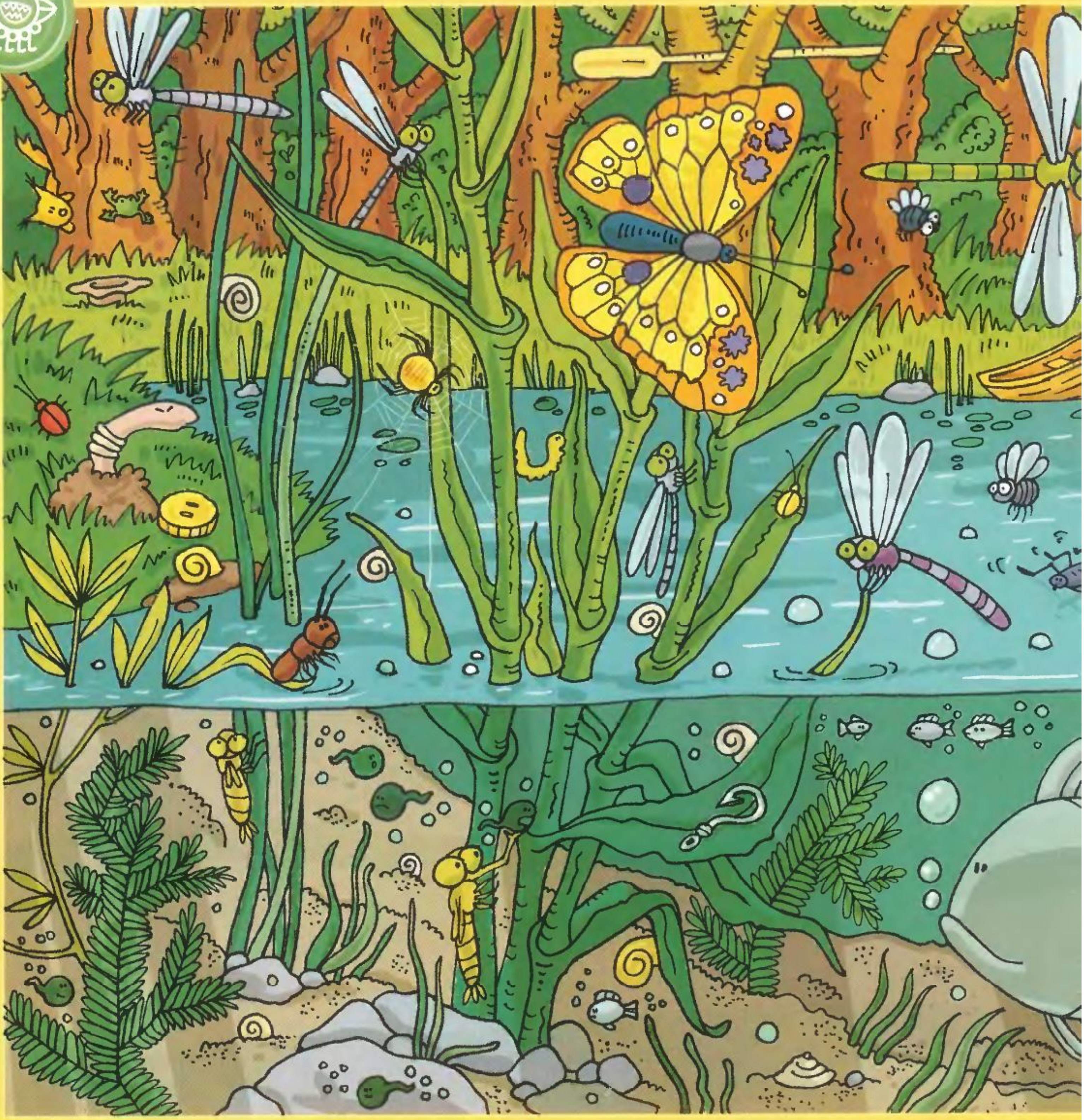

1. Знайди усіх бабок.

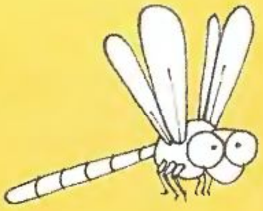

2. Де на малюнку личинки бабки?

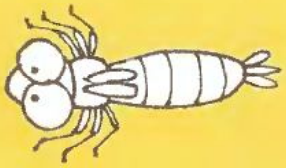

3. Збери загублені речі рибалки.

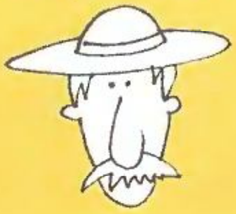

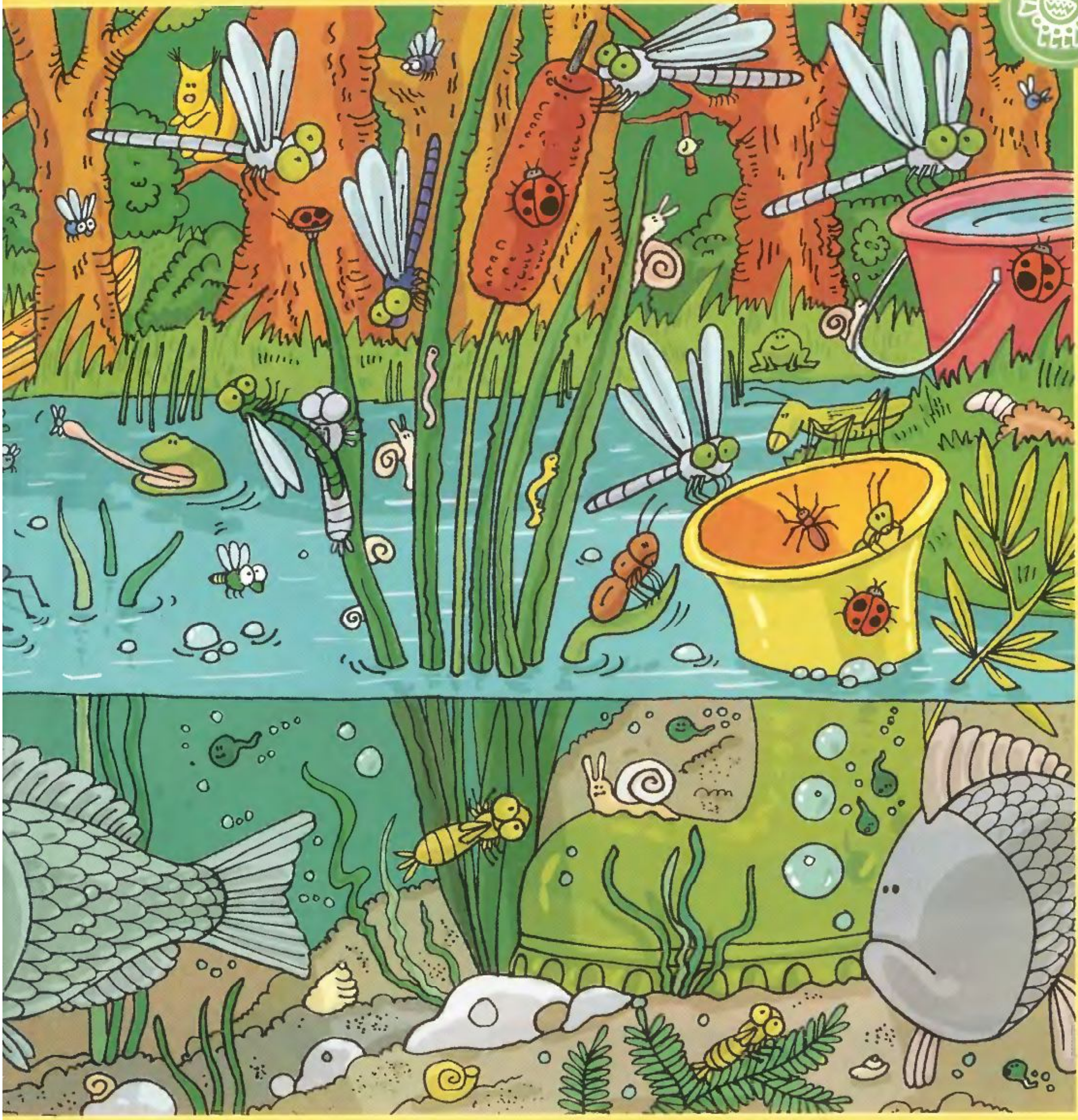

4. Порахуй усіх жаб.

Відповіді на запитання у №5 за 2007 р.

1. Павуки.
2. Сонечки з шістьма цяточками на крилах.
3. Речі школяра.
4. 10.

Happy

Cut and color 6 pictures, then order the pictures to tell the story.

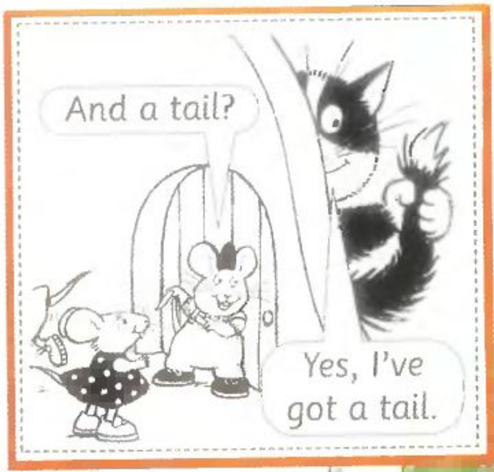
And a tail?
Yes, I've got a tail.

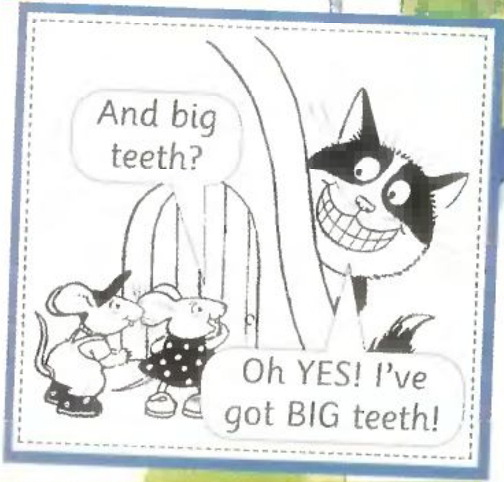
And big teeth?
Oh YES! I've got BIG teeth!

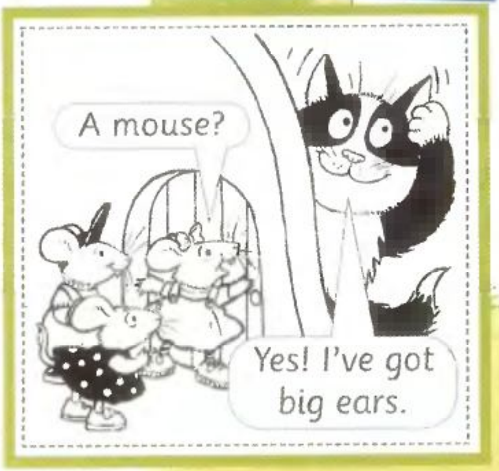
A mouse?
Yes! I've got big ears.

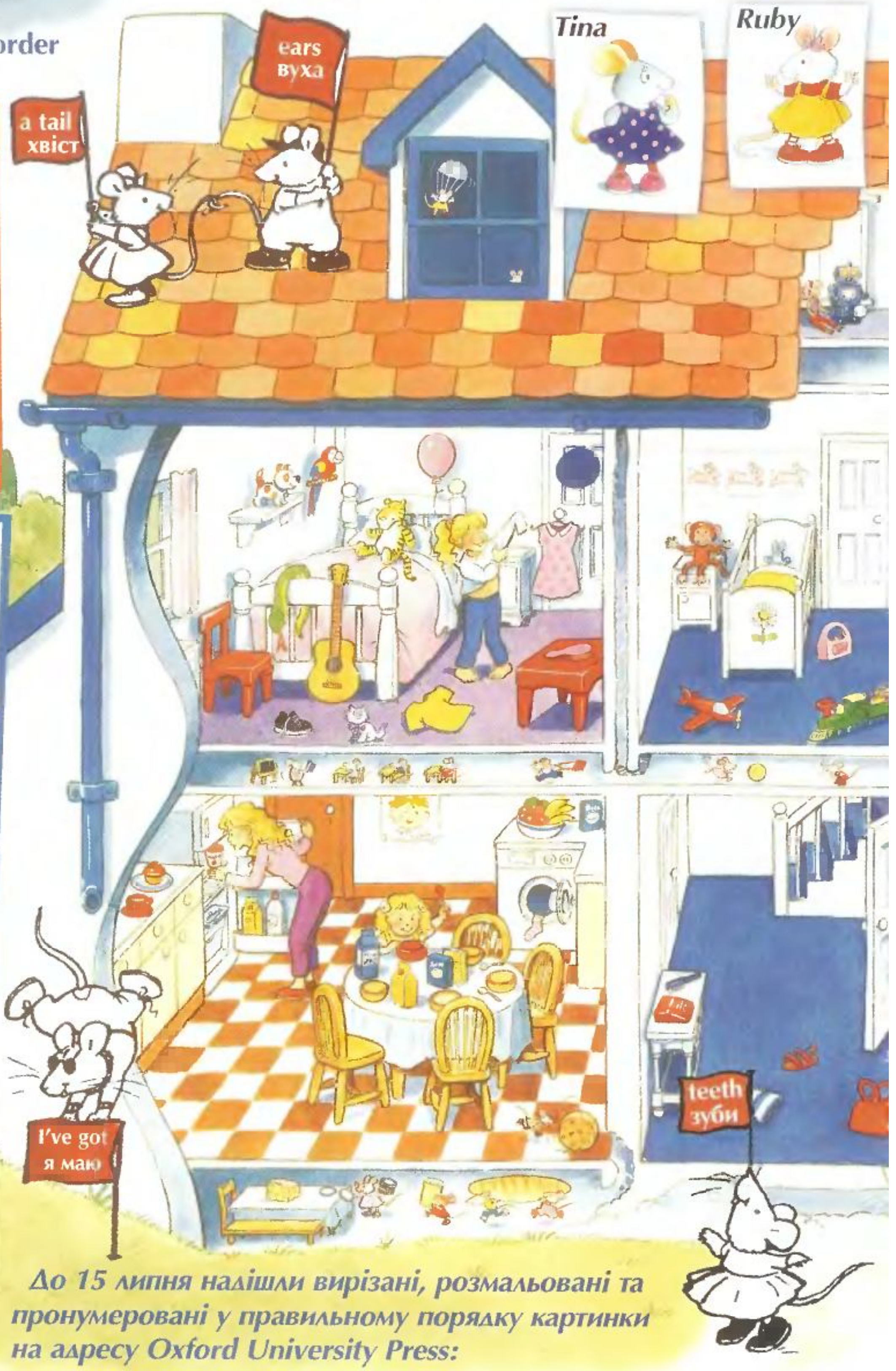
Tina
Ruby
ears
вуха
a tail
хвіст
I've got
я маю
teeth
зуби

Підказку шукай у Happy House 2, сторінка 26.

До 15 липня надішли вирізані, розмальовані та пронумеровані у правильному порядку картинки на адресу Oxford University Press:

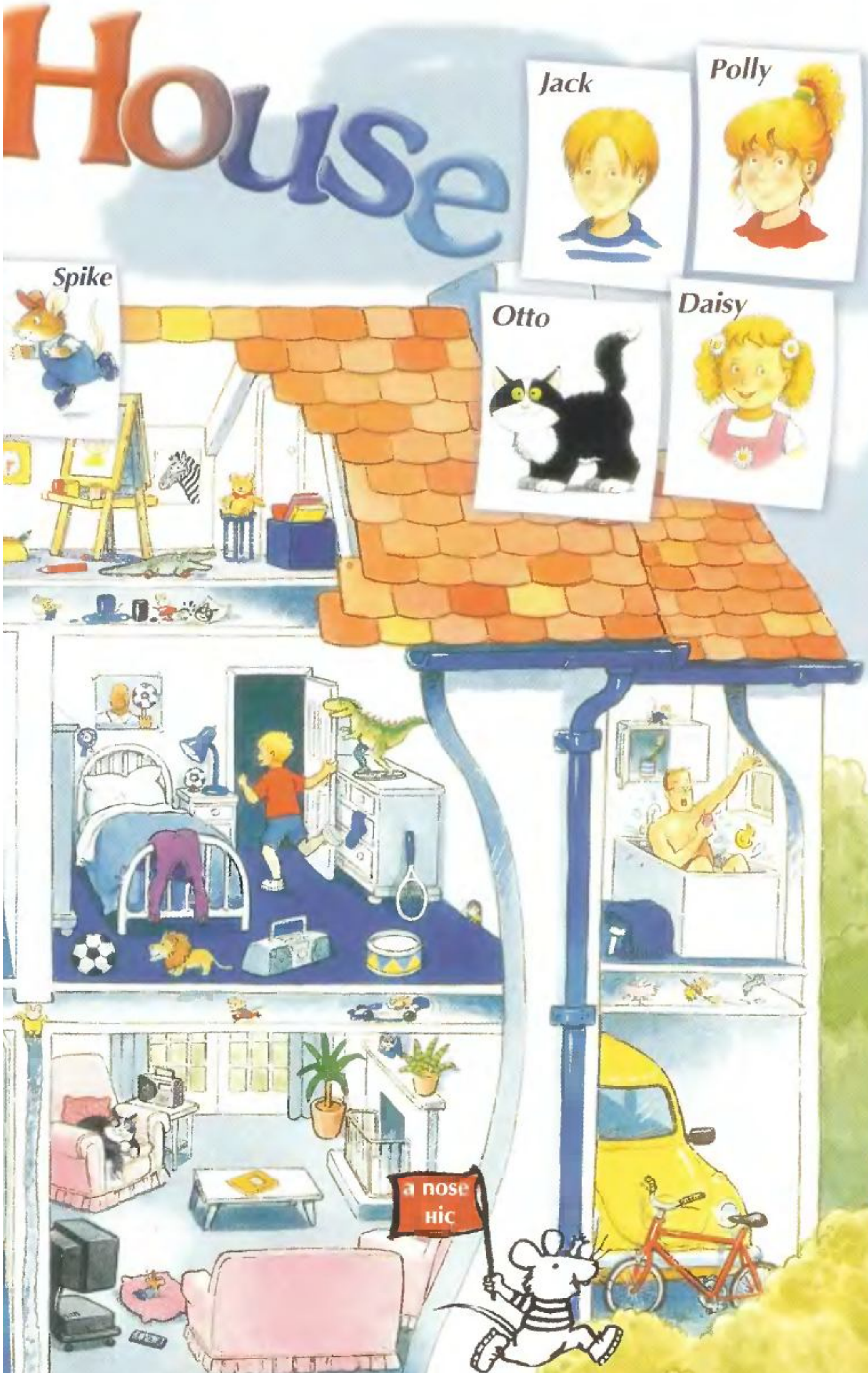
House
Jack
Polly
Spike
Otto
Daisy
a nose
ніс

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

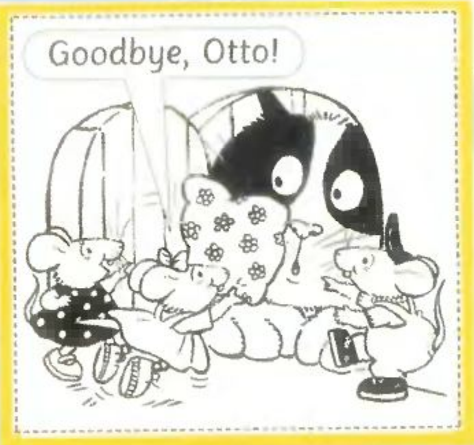
Goodbye, Otto!

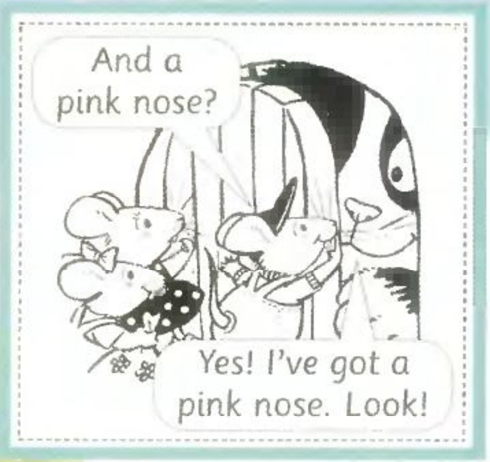
And a pink nose?
Yes! I've got a pink nose. Look!

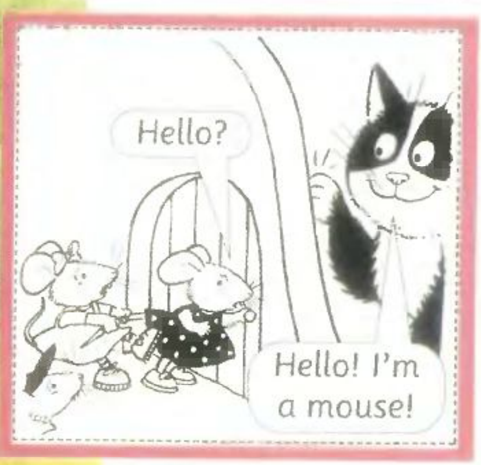
Hello?
Hello! I'm a mouse!

Увага! Акція!

01010, Київ-10, а/с 52, тел. 044 234 80 40.
Ти маєш шанс отримати один з 5 комплектів
іграшкових героїв Happy House: Spike, Ruby та Otto!
Не забудь вказати своє ім'я, вік та адресу.

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

МАТАДОР

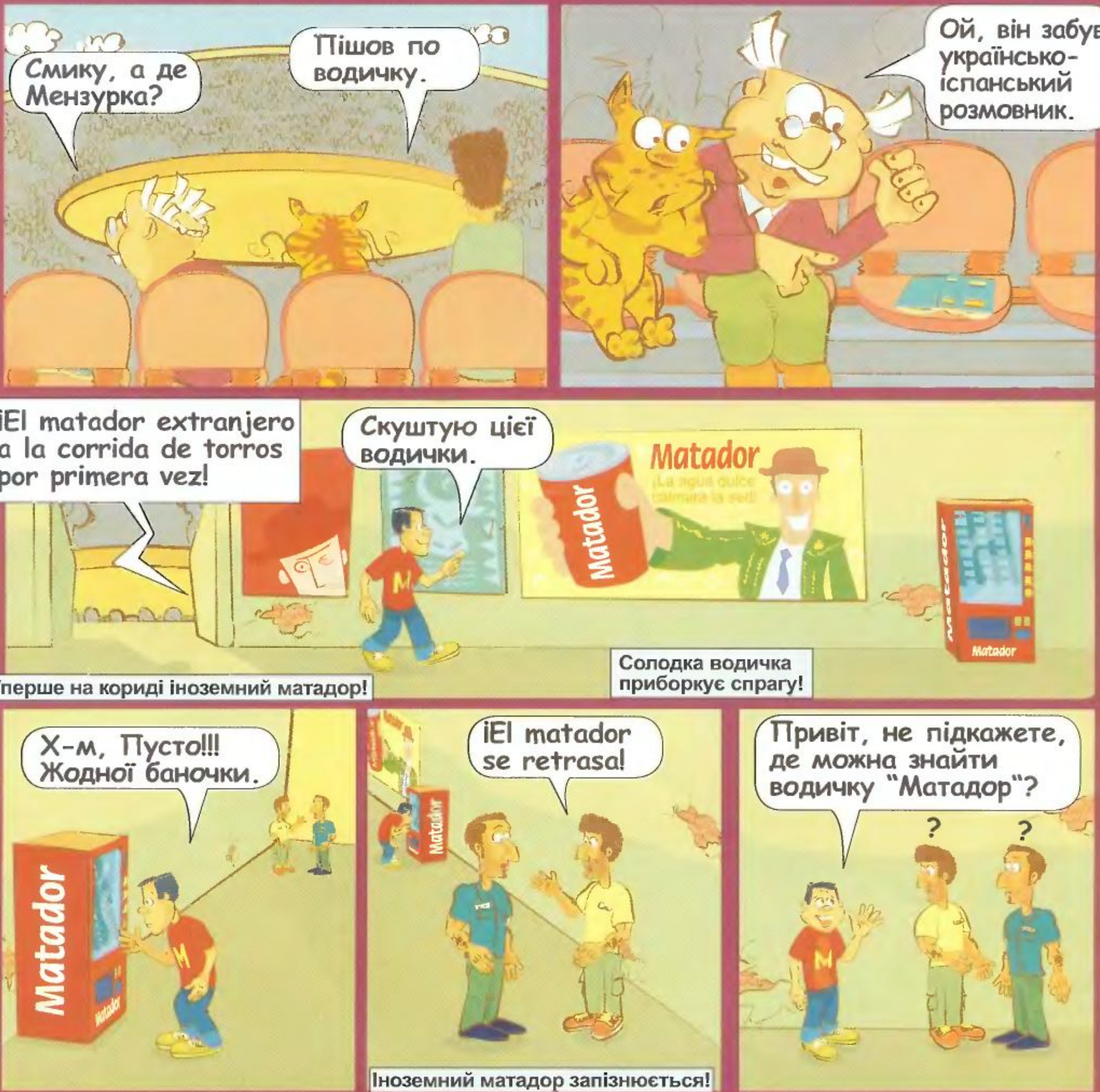
Смику, а де Мензурка?
Пішов по водичку.
Ой, він забув українсько-іспанський розмовник.
¡El matador extranjero a la corrida de torros por primera vez!
Скуштую цієї водички.
Matador
Matador
Уперше на кориді іноземний матадор!
Солодка водичка приборкує спрагу!
Matador
Х-м, Пусто!!! Жодної баночки.
Matador
¡El matador se retrasa!
Matador
Іноземний матадор запізнюється!
Привіт, не підкажете, де можна знайти водичку "Матадор"?
?
?

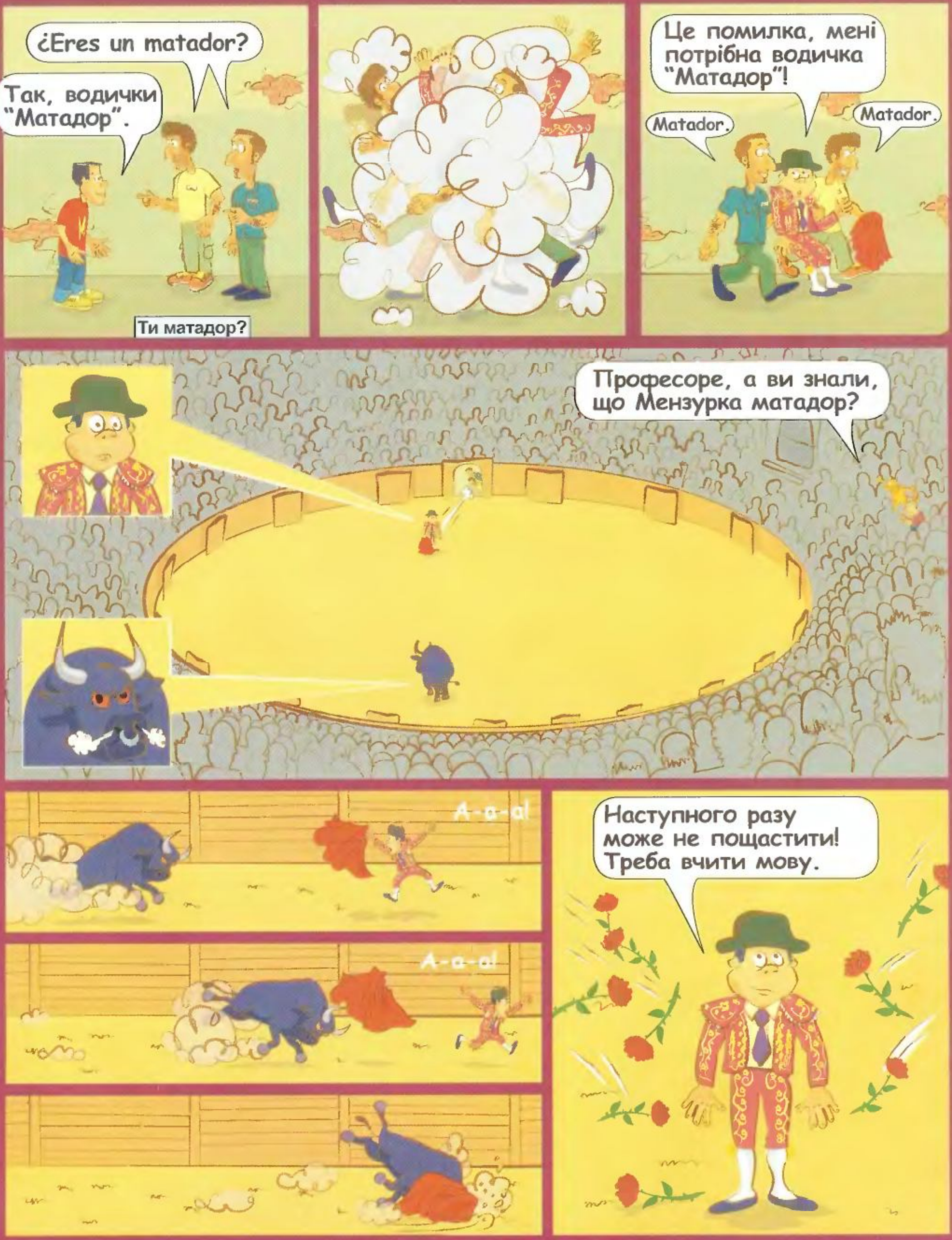
¿Eres un matador?
Так, водички "Матадор".
Ти матадор?
Це помилка, мені потрібна водичка "Матадор"!
Matador.
Matador.
Професоре, а ви знали, що Мензурка матадор?
A-a-a!
A-a-a!
Наступного разу може не пощастити! Треба вчити мову.

Дякуємо всім учасникам конкурсу та вітаємо переможців!

АРТУР

І МІНІПУТИ

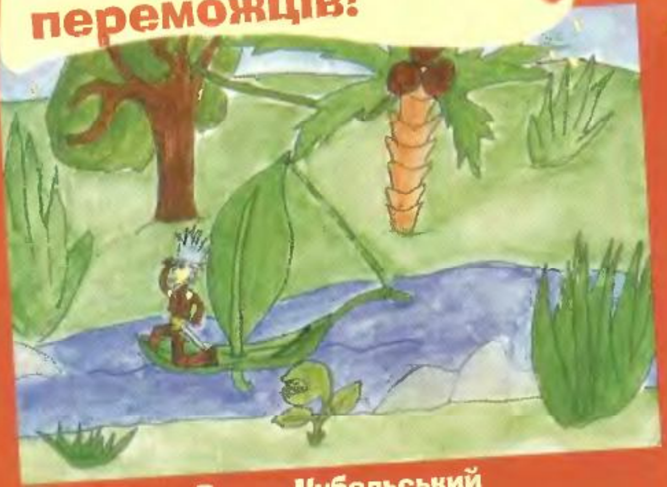

Роман Кубальський

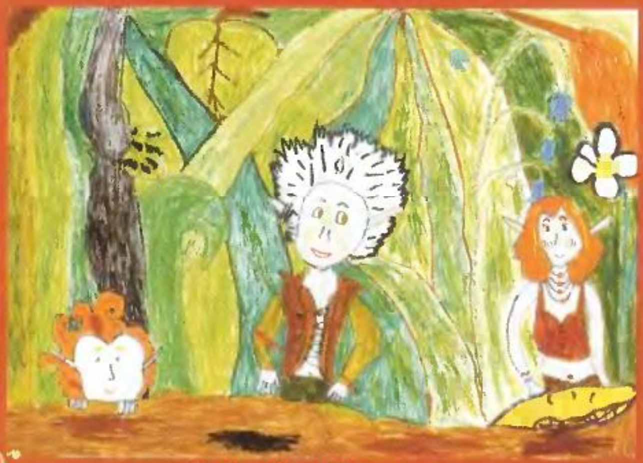

Аліна Завгородня

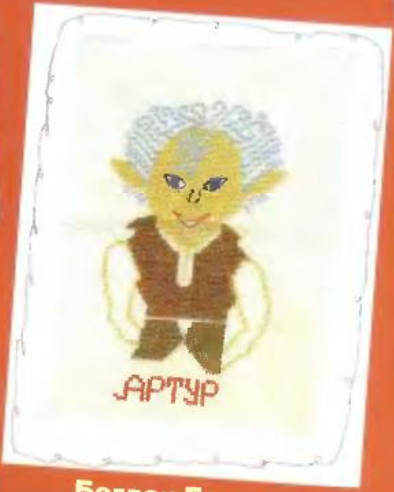

Богдан Галан

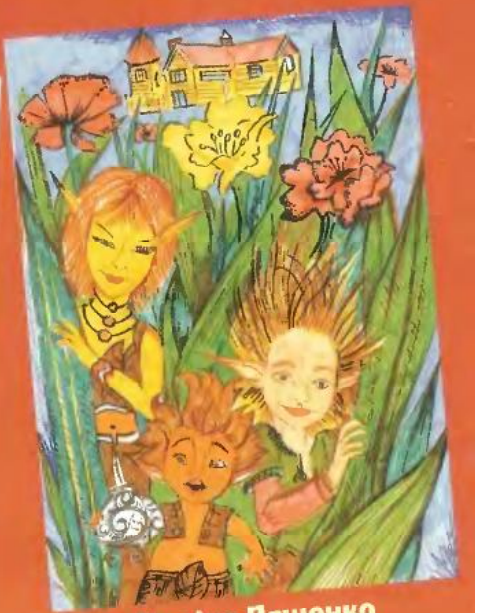

Каріна Ляшенко

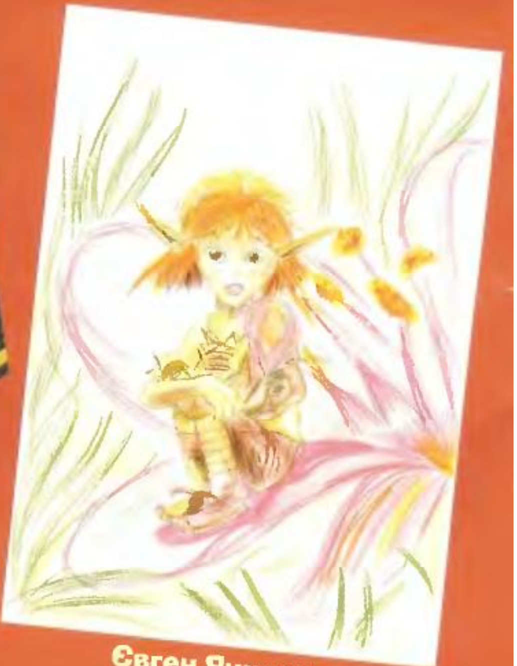

Євген Янкович

Від компанії "Синергія" автори п'яти найцікавіших робіт отримують головний подарунок — книжку "Артур та мініпути":

Аліна Завгородня, м. Ірпінь, Київська обл.,
Роман Кубальський, м. Кіровоград,
Євген Янкович, м. Хмельницький,
Богдан Галан, м. Чернівці,
Каріна Ляшенко, м. Черкаси.

Заохочувальні призи — плакати — отримують:

Ольга Волянська, м. Київ,
Сергій Кравчук, м. Бориспіль, Київська обл.,
Юлія Ситник, м. Дніпропетровськ,
Аня Семенищенко, м. Кривий Ріг,
Катя і Оля Лубик, м. Чернівці.

Наші переможці:

Автори перших 10 листів, що правильно виконали завдання конкурсу від "Лаккі" та склали найбільшу кількість слів, отримують корисні подарунки від компанії "Натурпродукт — Вега". Переможці конкурсу:

Таня Шевчук,
м. Тернопіль,
Богдана Вовченко,
с. Теклине, Черкаська обл.,
Михайло Плотницький,
м. Київ,
Андрій Козаченко,
м. Горохів, Волинська обл.,
Максим Лещишин,
м. Львів,

Юля Сушко,
м. Борщів, Тернопільська обл.,
Діма Михайловський,
м. Хмельницький,
Владислав Іштукін,
м. Прилуки, Чернігівська обл.,
Денис Боровськой,
м. Сєвєродонецьк, Луганська обл.
Олег Шевченко,
м. Тернопіль,

Вітаємо!

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ КРЕЙДА

вітає перших учасників!*

Конкурс "Пластилінова історія" триває до 15 червня 2007 року.

Анна Роньшина

Михайло Александров

Конкурс "Гуашевий період" триває до 15 липня 2007 року.

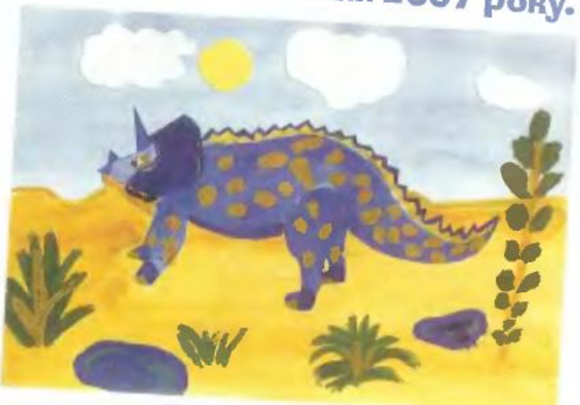

Ельнара Алієва

Чекаємо на нові цікаві роботи!

---

* На фото — роботи учасників. Переможці будуть визначатися журі по завершенні конкурсу

Майстерня казок Андерсена
cdcom
АУДІО КНИГА
НМК-ТРЕЙД
www.nmc-trade.com
(044) 494-26-56
optom@nmc-trade.com
УВАГА!
Чи зможеш ти розгадати кросворд?
(Завдання в середині аудіокниги)

Шукай у мережі магазинів "СітіКом", "Медіа Центр" та "Евро Стар"
Синдбад мореплавець
cdcom
АУДІО КНИГА
НМК-ТРЕЙД
www.nmc-trade.com
(044) 494-26-56
optom@nmc-trade.com
УВАГА!

Гаррі Поттер та Орден Фенікса

Ура! Цього літа кіношники начаклували нам новий фільм — "Гаррі Поттер та Орден Фенікса". На екрани він виходить 19 червня, тож поки чекаємо...

Професор Крейд та компанія "Кіноманія" оголошують конкурс. Виконуй завдання 1-го та 2-го турів та отримуй подарунки:

I ТУР

1 Як називається магічний пристрій, за допомогою якого Гаррі та його друзі потрапили на чемпіонат світу з квідичу?
- Летиключ
- Держим'яч
- Стрибтаскач

2 Кого перетворив на білого тхора один із викладачів школи?
- Гаррі Поттера
- Драко Малфоя
- Професорку Макґонеґел

3 Хто умів бачити Гаррі навіть тоді, коли той ховався під плащем-невидимкою, і чому?

На п'ять переможців конкурсу — тих, хто найкраще виконає завдання двох турів, — чекають подарунки від компанії "Кіноманія".

Другий тур конкурсу — у наступному номері журналу.

Акціо листи читачів!

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
червень 2007 №6 (30)

Засновано у 2004 році.
Засновник та видавець
© ВБ "Максимум"

Шеф-редактор: Олена Мальцева. **Бренд-менеджер:** Євгенія Польщикова. **Головний художник:** Максим Копилов. **Редактор:** Руслана Скачко. **Музичний редактор:** Олег Петров. **Фоторедактор:** Максим Гаврилов. **Комп'ютерна обробка:** Максим Мазі, Максим Пирогов. **Літературне редагування:** Сергій Чемеркін, Людмила Мигулько, Леонід Гнатюк. **Верстка:** Василь Жихорський.

Матеріали підготували:
Тексти: консультант Наталія Коренєва (стор. 2-6), Євгенія Польщикова (стор. 22-23, 35), Євгенія Польщикова, Денис Горбач (стор. 16-20), Руся Рось (стор. 24-25), Максим Мазі (стор. 14-15, 30-31).
Ілюстрації: Павло Пирогов (стор. 4-6), Ольга Кузнєцова (стор. 7-11), Наталія Єрмакова (стор. 22-23), Олена Гарнага (стор. 18-19), Юліанна Раєвська (стор. 26-27) (малюнок, туш), Ірина Сосницька (стор. 26-27) (колір), Максим Копилов (стор. 2, 16-17, 20, 30-31).

Тираж 60 000 примірників. Ціна договірна. **Передплатний індекс:** журналу — 91413, журналу з літературно-музичним додатком — 91412. **Кольороподіл та друк:** univest print. 01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 44-Б, тел.: (044) 484-41-67/68. Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи №05.03.02-03/15001 від 17.04.2003 р. Свідоцтво про реєстрацію: КВ №9456 від 22.12.2004 р. **Адреса редакції та видавця:** вул. Січневого повстання, 10, м. Київ, 01010, **professor@kraid.com.ua. Відділ продажу:** 494-25-01 (02). **Відділ редакційної передплати:** 494-25-04.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук текстів та відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" — лише з дозволу редакції.
Всі матеріали, позначені ●, публікуються на правах реклами.

пиши на адресу:

Професору Крейду,
вул. Січневого
повстання, 10,
м. Київ, 01010.

світова прем'єра
у кінотеатрах 14 червня
ФАНТАСТИЧНА ЧЕТВІРКА
4
ВТОРГНЕННЯ СРІБНОГО СЕРФЕРА
TWENTIETH CENTURY FOX PRESENTS IN ASSOCIATION WITH CONSTANTIN FILM AND MARVEL STUDIOS A 1492 PICTURES/BERND EICHINGER PRODUCTION "FANTASTIC FOUR: RISE OF THE SILVER SURFER" IOAN GRUFFUDD JESSICA ALBA
CHRIS EVANS MICHAEL CHIKLIS JULIAN McMAHON KERRY WASHINGTON ANDRE BRAUGHER WITH LAURENCE FISHBURNE AS THE VOICE OF THE SILVER SURFER LARRY YOGT JOHN OTTMAN ROSS FANGER WILLIAM HOY A.C.E. PETER S. ELLIOT
KIRK M. PETRUCCELLI LARRY BLANFORD STAN LEE KEVIN FEIGE CHRIS COLUMBUS MARK RADCLIFFE MICHAEL BARNATHAN BERND EICHINGER AVI ARAD RALPH WINTER JOHN TURMAN AND MARK FROST
MARVEL
WWW.FANTASTICFOURMOVIE.COM
DON PAYNE AND MARK FROST TIM STORY